

DVOMESEČNIK
LETNIK 71 ŠTEV. 4 (484)

GLASILO
ZA SALEZIJANSKO DRUŽINO

JULIJ-AUGUST 1998

4

Vestnik Saleszijanski

ČARNO JEZERO

GAUDEAMUS IGITUR

ŽELIMLJE

SALEZIJANSKA NOVOMAŠNIKA

Srečanja za ministrante

5-6

Kraji odkirvanja Duha

7

Osotrudnikov

9

Zlatomašnik - rokohiterc

12

Čarno jezero 1998

16-17

Prepovedano
na duhovne vaje?

19

Avto za misijonarko

22-23

Maturanti '98

24-25

UREDNIK BRALCEM SALEZIJSKEGA VESTNIKA

Spoštovani!

Dnevi žetve! Več kot dvajset mladih slovenskih fantov v teh dneh stopa prvič pred oltar. Med njimi sta tudi dva salezijanca, Marjan in Tone. Obljubili so zvestobo Gospodu, postali so njegovi služabniki, Jezus pa jih pošilja na obširna žitna polja. Tudi danes še kako velja Jezusova beseda: Žetev je velika, delavcev pa malo. Prosite Gospoda žetve! Podprimo jih z molitvijo, simpatijo in svojim zgledom. Mnogi mladi so v teh dneh bolj ali pa manj uspešno zaključili študijsko leto. Med njimi tudi približno 200 maturantov iz katoliških gimnazij. Iskreno čestitamo. Mnogi med njimi in še veliko drugih mladih se bo med počitnicami udeležilo raznih duhovnih programov, več sto mladih animatorjev pa bo za svoje mlajše prijatelje skupaj z voditelji pripravilo nepozabne počitniške dneve oratorija. Čarno jezero v malem se bo ponavljalo v več kot štiridesetih župnijah po Sloveniji. V teh počitniških dneh torej nikar ne pozabimo na človeka v stiski in na Gospoda, ki nas čaka. Naj Gospod blagoslavlja vse to delo. Iskren pozdrav vsem.

Janez Potočnik

Naslov: SALEZIJSKI VESTNIK • RAKOVNIŠKA 6 • p.p.2404 • 1001 LJUBLJANA • telefon: 061/127 30 28

• dvomesečnik • 4/1998, letnik 71 (štev. 484) • Glasilo za salezijansko družino • Izdaja Salezijanski inšpektorat v Ljubljani • Ureja uredniški odbor • Glavni urednik: Janez Potočnik • Grafična priprava: Založba Salve, Ljubljana • Lektorira: Stanislav Duh • Tisk: Tiskarna Ljubljana • ISSN 0353-0477 • www.salve.si/vestnik

• Na podlagi mnenja Ministrstva za kulturo Salezijanski vestnik šteje med publikacije, za katere se plačuje 5% davek od prometa proizvodov. Št.: 415-107/92 mb z dne 12.5.1992.

KRISTJAN, ZAŽIVI SVOJE DOSTOJANSTVO!

Spoštovane bralke in bralci Salezijanskega vestnika, lepo vas pozdravljam na začetku vročih mesecev. Vem, da so vas minuli meseci utrudili. Zato vas povabim, da skupaj srknemo kako šilce iz območja Duha.

1 Srce mi pravi, naj vam najprej izgovorim besedo HVALA. Za neštete stvari, dogodke, srečanja, pogovore, molitve in najsvetejše daritve. Dano nam je bilo v še enem šolskem in pastoralnem letu okušati sadove Svetega Duha. Kar nevidno jih je razlival po sv. Janezu Bosku in njegovi ustanovi. Odkrivali smo, kako je don Boskova vzgojna moč velika in osrečujoča. Združevala nas je. Zato smo veliko storili. Za slovesni praznik sv. Cirila in Metoda, ki sta zavetnika naše inšpektorialne skupnosti, bom daroval sveto mašo za vas vse. Naj vam izprosita veselje in mir srca. Naj nas napravita za nosilce krščanske omike.

2 Vendar moja misel gre še naprej ... Mi jo dovolite izreči ...?

Nismo še zadosti ozaveščeni, kaj pomeni biti kristjan; kaj pomeni živeti krščanstvo v don Boskovem slogu. Se spominjate njegovih žarečih oči? Vidite njegov upanje vzbujajoči obraz? Slišite njegove besede, ki premikajo svetovja v naših srcih? Čutite njegovo roko, kako zanesljivo nas vodi po vrvi v novo življenje. Ste zaznali njegove pogumne korake za rast Kraljestva resnice, miru in ljubezni?

Vprašujem se sam in skupaj z vami: kako to, da nas sedanje okolje še vedno napravlja boječe in nezaupljive; kako to, da najdemo pogosto izhod samo še v drobnih prepirih, podtikanjih, predsodkih, užaljenosti in umikanju v svoj mali svet?

Ali smo zaslužili globino, lepoto in moč krščanstva? Mar ni veliko lepše stopiti na plan z Božjim ognjem v srcu in se ne zmeniti za nenehno kokodakanje tolikerih pritlehnih živalic? Jezus tudi nam govori kakor toliko svetnikom: "Ti

si jaz in jaz sem ti. Jemljem te resno. Odkrij in zaživi svoje dostojanstvo Božjega otroka!"

3 To dostojanstvo lahko prav zaživimo v skupnosti Cerkve. Biti ud Cerkve pomeni zaživeti čudovito dostojanstvo pristnega bratstva: ti sem jaz in jaz sem ti! Kako je to drugačen pogled na vse: na svet, telo in dušo. Kakšna moč nas v takem spoznanju prevzame! Kaj vse lahko storimo in koliko novega upanja lahko vzbudimo.

Ta svet, ta naš slovenski svet bo mogoče spremeniti, če bodo celotna krščanska občestva sveta ... Če bo celotna slovenska salezijanska družina sveta. Samo to je stvarna in smiselna priprava na slovensko sinodo, samo to je učinkovita priprava na naš inšpektorialni zbor.

Dragi bratje in sestre, podajmo si roke v tej novi zavesti lastnega dostojanstva in zapojmo novo pesem edinosti in poguma. Sinovi in hčere svetih smo!

Stanislav Hočvar, inšpektor

BEOGRAD - KARABURMA 1**SV. JOŽEF JE RES ZVEST SKRBNIK**

Sanje, ki so jih gojili salezijanci, odkar so prišli sem na Karaburmo, so se uresničile. Salezijanski duhovnik Ciril Zajec je dal dokončno podobo cerkvi, ki sedaj zbira svoje razkropljene otroke in jih iz hrupa in malomarnosti dviga v višine, proti katerim se ponosno dviga tudi novi zvonik cerkvice. Sobrat Ciril pravi, da je njegova katedrala najlepša, da je lepota Beograda, posebno takrat, ko je polna. Bog naj ga spremlja in živi še mnoga leta, da bo mogel kot pravi misijonar skrbeti za svojo čredico.

KIS

MUŽLJA - VOJVODINA 2**MINISTRANTI PRI SV. DOMINIKU**

9. maja smo se zbrali ministranti iz zrenjaninske škofije pri Dominiku Saviu, svojem zavetniku. Najprej smo se zbrali v cerkvi, kjer smo premišljevali o poklicanosti k svetosti in o tem, kakšne naloge nam zaupa Bog. V delu po skupinah smo začetno misel še bolj poglobili. Sveto mašo je vodil msgr. Huzsvar Laszlo, zrenjaninski škof, in je v homiliji s posebno ljubeznijo spregovoril o duhovnih poklicih (ki jih v tej škofiji zelo primanjkuje). Popoldne so se ministranti pomerili še v nogometu in v drugih spretnostih. Naslednje srečanje za te nadobudneže bo konec junja v Šušari pri Vršču.

KIS

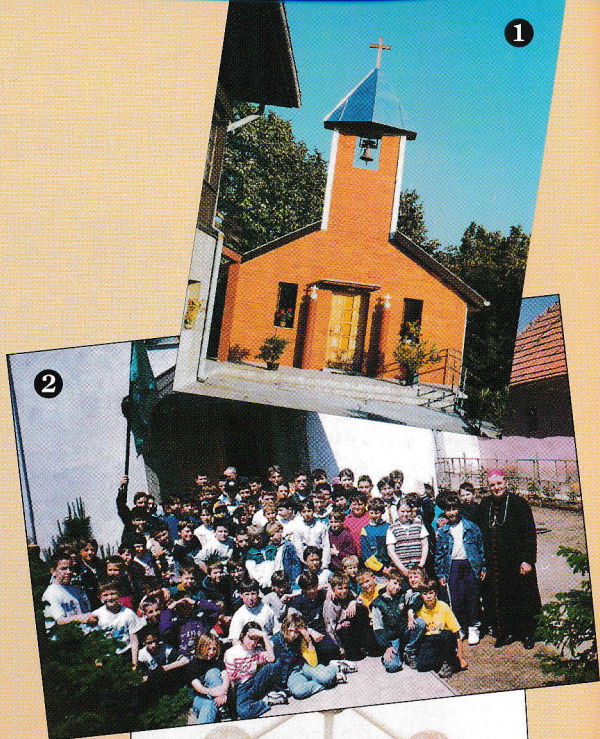
ŽELIMLJE 3**NADOBUDNI ŽELIMELJČANI V EVROPO**

V petek 24. aprila '98 se je izpred gimnazije Želimlje odpeljal avtobus veselih ljudi. Tretjeolci smo se odpravili na študijsko potovanje po Evropi. Želeli smo videti utrip ter zanimivosti Bruslja, Pariza in Turina. Potovali smo skozi pet držav. V sobotnih jutranjih urah smo prispeli v evropsko prestolnico Bruselj. Najbolj je bil zanimiv Atomium ter simbol tega mesta Manneken Pis. Zvečer smo se odpeljali v Pariz ter si poiskali prenočišče. Pariz je čudovito mesto, ki pa se ponša predvsem s tujimi umetninami. V Louvru nas je pozdravila smehljajoča se Mona Lisa, v Notre Damu pa se je v nas ponovno prebudila podoba grbastega zvonarja. Verseille ti da vsaj bežen občutek, v kakšnem blišču so takrat živeli vladarji. Na poti domov smo se ustavili še v Turinu oz. Valdoccu. Tam je don Bosko začel s svojim oratorijem in ustanovil salezijance. Ti pa so ustanovili našo šolo in nas popeljali na ta čudoviti izlet.

Andrej Jurjevčič, dijak Gimnazije Želimlje.

ŽELIMLJE 4**SREČANJE DRUŽIN**

Že dvanajsto leto so se v Želimljem zbrale družine na svoje srečanje prvo nedeljo v maju in juniju. Vsakega srečanja se je udeležilo kakih 40 družin oz. 200 udeležencev. V zelo nagovorljivem predavanju

je o vrednotah spregovorila prof. Berta Golob. O svojih vtisih je o srečanju zapisala tudi devetletna **SABINA KRNC iz Pečic, župnija Gabrovka**: »V nedeljo 3. maja 1998 smo šli v Želimlje na srečanje družin. Tam smo delali ovčke iz papirja in vate. Naučili smo se veliko pesmi in iger. Po kosilu smo zaigrali igro in zapeli pesmi. Ovčke smo dali staršem. Nazadnje smo šli k sveti maši. V Želimljem smo imeli tudi malico in kosilo. Bilo je zelo lepo.«

RAKOVNIK, ŽELIMLJE 5 6

MINISTRANTI IN SPET MINISTRANTI ...

9. maja je bilo na Rakovniku ob prazniku Dominka Savia srečanje ljubljanskih ministrantov. Zbralo se je nekaj 200 ministrantov iz 20 župnij. Pri maši so Gospoda prosili za blagoslov in se pripravili za zavetniku ministrantov, v kvizu pa so tekmovali v dveh starostnih skupinah (do 7. r. in od 8. r. naprej). Letos so bili najboljši ministranti/ke iz župnije Lj. Bežigrad in zasluženno odnesli pokal. Srečanje smo sklenili s srečolovom in tako pomirili najbolj razočarane v tekmovalnem delu.

23. maja pa so v Želimlje in na Kurešček priromali strežniki in strežnice iz vipavske dekanije. Pet avtobusov jih je bilo. Petje med mašo v cerkvi sv. Vida že dolgo ni bilo tako navdušujoče in okrog petsto iskrih oči je ob tekmovalnih igrah napravljalo želimeljsko dolino polno življenja in veselja. Za konec so poromali še h Kraljici miru na Kurešček.

jp

ŽELIMLJE 7

ŠPORTNO SREČANJE KATOLIŠKIH GIMNAZIJ

V četrtek 4. junija so se proti gimnaziji Želimlje zgrinjali dijaki in dijakinje vseh štirih katoliških gimnazij v Sloveniji. Več kot 70 tekmovalcev in tekmovalk se je pomerilo v košarki (fantje) in odbojki (dekleta). Tribune telovadnice so se šibile od navijačev in navijačic, ki so jih ekipe pripeljale s seboj ... Pokal v odbojki in košarki sta na koncu pripadla dijakom in dijakinjam Škofijske klasične gimnazije iz Šentvida. Predvsem pa je bilo pomembno medsebojno druženje dijakov/inj, spoznavanje in navezovanje stikov ter izmenjava šolskih izkušenj. Upamo, da bo to srečanje postalo tradicionalno.

Dominik Freljh

LJUBLJANA 8

SREČANJE Z BOGOSLOVCI IZ TURINA

Letos so se salezijanski bogoslovci iz Turina (med njimi so bili tudi trijedomačini, in sicer Peter Pučnik, Jakob Trček in Aleš Ušeničnik) odpravili na izlet v Slovenijo in si od 23.-25. aprila ogledali košček njenih lepo in del poslanstva slovenskih salezijancev: postonjska jama, Ljubljana, Rakovnik, Želimlje (nogometna tekma z gimnazijci). Vrhunec njihovega izleta je bil sprejem pri ljubljanskem nadškofu in metropolitu dr. Francu Rodetu (slika), ki jim je v kratkih in jasnih obrisih predstavil zgodovino in trenutni položaj Cerkve na Slovenskem.

LJUBLJANA - CELOVEC

Kakšen zaklad pomenijo nekateri že umrli salezijanci ne le za Cerkev in salezijansko družbo, ampak tudi za slovenskega človeka nasploh. To potrjujejo tudi pred nedavnim izdane zbirke pesmi, katerih avtor glasbe oz. priredb je salezijanec **France Cigan** (1908-1971): leta 1996 je izšla zbirka dvoglasnih slovenskih ljudskih in ponarodelih pesmi, lani pa zbirka posvetnih pesmi za mešani zbor in zbirka duhovnih pesmi za mešani zbor (glej sliko). V tem obsežnem delu je zbranih 113 naslovov. Predstavnikom slovenskih salezijancev, Ciganovih sobratov, je zbirko v torek 22. aprila predstavila in podarila izdajateljica Krščanska kulturna zveza v Celovcu.

KRANJ

MEDNARODNI KONGRES O KATEHEZI

Univerzitetni predavatelji katehetike in religijske pedagogike v Evropi imajo svoje »stanovsko društvo«. Vseh je nad sto, dvoletnih kongresov pa se udeležuje okrog šestdeset članov. Toliko jih je bilo tudi pri nas, iz enaindvajsetih dežel - prišel je tudi predstavnik iz Brazilije. Pred dvema letoma je bil njihov kongres v Londonu. Od 3. do 8. junija letos pa so imeli svoje zborovanje v Kranju o katehezi v različnih evropskih kulturah. Gostiteljica je bila Teološka fakulteta v Ljubljani, saj sta dr. A. Slavko Snoj in dr. F. Škrabl redna člana te skupine strokovnjakov. Slednji se je zavzel za brezhibno organizacijo in v vsem zadovoljivo izvedbo zahtevne naloge. Kongresnike je med drugim nagovoril dekan Teološke fakultete dr. J. Juhant, v enem od ključnih predavanj pa tudi dr. D. Ocvirk; pozdravilo so jih še kranjski župan V. Gros, salezijanski inšpektor mag. S. Hočevar in ljubljanski nadškof dr. F. Rode. Slišati je bilo: »Lepo deželo imate!« Poleg znanstvenega in kulturnega programa ter pastoralnih stikov s predstavniki našega cerkvenega življenja je bila to lepa priložnost za spoznavanje samostojne Slovenije in graditev njenega ugleda v svetu.

ASS

PLANINA PRI RAKEKU

OBISKAL NAS JE BUS VESELJA

Prvo majsko nedeljo se je v našo župnijo pripeljal *Bus veselja*, z njim pa tudi Mateja, Alenka, Ivek in seveda Martin Lisec. Med sv. mašo nam je Martin Lisec predstavil projekt Skala in njegovo vlogo v sodobni, človeku odtujeni družbi. Pravo veselje pa se je začelo popoldne, ko je bila vsa pozornost namenjena našim najmlajšim: v Busu veselja je *kraljeval* Ivek s turnirjem v ročnem nogometu, na prostem so potekale igre z žogo ter delavnica, kjer so iz papirja nastajali prelepi pomladni cvetovi. *Izreži, prepogni, zalepi, nagubaj...*

je potrpežljivo razlagala Alenka. Pa tudi starešem ni bilo dolgčas. Martin je poskrbel, da so očetje *tekli* za žogo in pokazali svojo spretnost pri nogometu. Ob zaključku smo se zbrali v krogu, si podali roke in v molitvi očenaš Bogu priporočili vsa ta mlada življenja. D.D.

IZ SALEZIJANSKEGA SVETA

RIM: Nova člana Slovenske teološke akademije v Rimu. Na praznovanju 20. obletnice ustanovitve Slovenske teološke akademije v Rimu je 23. maja 1998 predsednik Slovenske teološke akademije v Rimu prelat Maksimilijan Jezernik razglasil imena novih članov akademije. Za redna člana sta bila med drugim imenovana tudi dva salezijanca: mag. Ivan Florjan, profesor na Papeškem inštitutu za cerkveno glasbo, in dr. Tone Prešern, ki poučuje na Salezijanski papeški univerzi.

SALVADOR: Stoletnica salezijancev. Država je za to priložnost izdala spominsko serijo znamk, ki prikazujejo zemljevid ustanov in nekatere salezijanske ustanove, zlasti zavod za 2000 gojencev *Sveta Cecilija*.

PARAGVAJ: Priprava na sveto leto v Paragvaju. Mladi na otoku Margariti so se odločili prispevati za razširitev in poglobitev ideje o svetem letu 2000. Na skupni radijski postaji na otoku pripravijo vsak teden eno oddajo. Ljudje jih radi poslušajo, ko govorijo v mikrofon, in nekatere že takoj prepoznajo po glasu. Mladi so navdušeni in zelo prizadevni. Tako poglabljajo v ljudeh vero in utrjujejo smisel življenja. Vodi jih sestra Blanka, HMP.

ITALIJA: Misijonsko združenje kot spomin na umrlega misijonarja. V Italiji so v spomin na misijonarja, ki je delal med revnimi otroki v Braziliji, ustanovili združenje in ga po njem imenovali *Carlo Marchini*. Združenje nadaljuje podpiranje pobud, ki jih je misijonar pričel. Poskrbeli so za vodnjake v soseskah, mladim talentom omogočili študij, tudi na univerzi. Ustanovili so oratorij, rešujejo *otroke z ulice* in skrbijo za mlade matere.

UNICEF: Otroci - sužnji. UNICEF je začel kampanjo proti zlorabi otrok za delo. Ponekod jih družine prodajajo za majhen denar, da bi z njihovim delom odplačali dolg. Nekateri ostanejo tako sužnji do smrti. 12-letni Iqbal v Pakistanu je začel organizirati sindikat teh suženjskih otrok-delavcev. Pa je bil *veljakom* v napotje in so ga na samo veliko noč ustrelili. Italijanski predsednik Scalfaro, salezijanski sodnik in nekdanji voditelj sodrudnikov v Italiji, je ostro obsojil in pozval vse svet, da se upre temu nasilju nad otroki in mladostniki. Po vsem svetu jih je 250 milijonov!

RIM: Iskrene čestitke! Takole je pet sobratov iz najzjega vodstva salezijanske družbe na svetovni ravni (glej sliko spodaj; med njimi je tudi svetovalec vrhovnega predstojnika za osrednjo Evropo, tudi Slovenijo, Albert van Hecke) zapelo svojemu sobratu mons. Dalla Valle, ki je bil izbran in posvečen za škofa.

Iz razlage vezila za leto 1998

KRAJI ODKRIVANJA DUHA

V prejšnji številki Vestnika smo odkrili Jezusovo življenje kot ključ za razlikovanje Svetega Duha od drugih duhov, danes pa se vprašamo, kateri so tisti kraji, kjer bomo odkrili njegovo navzočnost in delovanje. Nakazal bom štiri takšna mesta.

1. CERKEV

Sveti Duh je bil obljubljen in poslan najprej Cerkvi - torej skupnosti Jezusovih učencev, kot skupini, ki je bila skupaj z Marijo zbrana v dvorani zadnje večerje.

V skupnosti je **Duh Besede**, ki razlaga veselo oznanilo o Jezusu in navdihuje učence, da o njem učinkovito spregovorijo.

Duh besede je tudi **Duh poslanstva**. Učenec izgubi iz dvorane zadnje večerje. Usmeri jih v poganski svet, sam pa gre pred njimi.

On je tudi **Duh občestva**, bogatega s službami. Ko samim apostolom ne uspe odgovoriti na vse potrebe skupnosti, se oblikujejo službe diakonov in duhovnikov. Sveti Duh bogati skupnosti z novimi darovi in karizmami.

2. SRCA VERNIKOV

Svetišča Svetega Duha so srca vernikov. Sveti Duh v njih moli in pričuje o Božjem posinovljenju.

V cerkvenem občestvu je Sveti Duh vsakomur podarjen kot **osebni dar**; v vsakomer deluje in ga oblikuje v Božjega otroka, ki ga Oče pozna in ljubi v edinostveni njegovega bitja.

Sveti Duh poraja v človeku **ново zavest o Božjem sinovstvu**, kakor se je razodela v Jezusu. Kristus se nikoli ni čutil sirota. Ko je bil od vseh zapuščen, ga je sprejel Oče. Vernik, ki razvije v sebi to zavest, lahko v še tako težkih trenutkih doživlja in izraža sinovsko zaupanje v Boga.

Sveti Duh poraja v verniku **ново razumnost**. To je razumnost vere, ki zmora zaznati Božjo skrivnost, odkriti smisel sveta in dogodkov v njem.

Sveti Duh navdihuje **ново obliko medsebojnih odnosov**, ki presegajo narodnost, raso, kulturo, vero in ekonomski položaj. To je udeležnost pri Božji ljubezni.

Sveti Duh nas uči **нове govorice**, ki nam omogoča, da Bogu izražamo svoja sinovska čustva, in nam navdihuje vse, kar moramo izreči.

In kdor je rojen iz Duha, je poklican k rasti v določenem **življenjskem načrtu**. Darovi Duha so

kot **genetski zapis**, po katerem vernik raste in se razvija. V tej rasti je Sveti **očiščenje** od odvsnosti, zaslužjenosti, sebičnosti, razdiralnih strasti in doseganje notranje svobode. K tej zrelosti nas vodi prizadevanje, da bi svoje življenje priljučili Kristusovemu in vstopili v njegovo skrivnost. Izid je duhovni človek, človek po Duhu.

3. ČLOVEŠKA ZGODOVINA

Tudi v **človeški zgodovini** smo dolžni odkrivati delovanje Duha, pa naj bo to neznatna zgodovina nekega kraja ali pa velika zgodovina ljudstev in vsega človeštva.

To je jasno razvidno v zgodovini izvoljenega ljudstva, ki je model zgodovine vseh narodov. Bog se razodeva osebno: razkrije svoje ime, da opaziti svoj odnos s človeškim rodом, postopno odkriva svoj načrt s človekom.

Kdor ostaja v materialnosti dogodkov, ki so v svetu, pa naj bodo tragični ali prečudoviti, tega Duh ne vodi; kdor pa prepoznava smisel teh dogodkov, se navdihuje ob njem. Tisti, ki v teh položajih odkriva poti, ki jih Bog odpira posameznikom in skupinam, da bi jih bolj pritegnil k sebi, je navdihnen od Svetega Duha.

4. VESOLJE

In kot zadnje, Duha odkrivajmo v **vesoljstvu**. Božja ljubezen je vesolje preobrazila iz kaosa v kozmos; iz neurejenosti in neprilичnosti v red, luč, lepoto, koristnost, previdnost. Sveto pismo pravi, da je **Duh Božji vel nad vodami**. Knjiga mo drosti nam predstavlja Božjo misel in ljubezen, ki se razliva nad vsa njegova dela, v katerih je zapustil svoja znamenja. Kdor se ob pogledu na svet odpre zahvali, kontemplaciji, češčenju ali vpraševanju o Bogu, ga k temu nagiblje Duh.

Vrhovni predstojnik s skupino deklet in gospa v Swazilandu ob obisku Južne Afrike.

SREDI SVETA URESNIČITI OČETOV NAČRT

Delam v tovarni in kot na vadno sem bila tudi tisto jutro prva na delovnem mestu. Že sem prezračila in pripravila vse potrebno za začetek dela, ko je prišla sodelavka, s katero sva prejšnji dan veliko razpravljali o Bogu, molitvi, Cerkvi, trpljenju ... Začutila sem, da je o najinem pogovoru razmišljala tudi doma, saj je zjutraj znova začela isto temo. Kar nenado-

Blaženi Filip Rinaldi, ustanovitelj DBP

ma je bruhnilo iz nje: Nimam časa za Boga! Dovolj mi je, da grem v cerkev dvakrat na leto! Za kratek čas sem utihnila, nato pa jo mimo

navgovorila: Da, sedaj ti je dovolj, ko ti gre dobro. Ko pa si v stiski, je Bog tisti, ki ga kličeš na pomoč ... Večkrat sem se še spomnila na sodelavko, zanjo molila in prosila Boga, naj ji odpre oči, da bo spoznala, kako minljive so materialne dobrine tega sveta. Slava, po kateri hrepeni, je kot muha enodnevnic; zdravje, ki ga danes še ima, bo morada že jutri opešalo.

Čutim, da je prav to tisto pomembno mesto, ki ga imamo don Boskove prostovoljke v Cerkvi. Kljub obilici dela si vzamemo čas za bližnjega, mu skušamo pomagati, dati dober zgled, predvsem pa moliti zanj, kajti besede mnogokrat nimajo pravega uspeha.

Kako hvaležna sem vstalemu Odrešeniku za milost vere, za duhovni poklic, ki mi ga je dal. Na njegov klic sem odgovorila svobodno, zavestno in veselo; zdaj pa čutim, da me je obogatil s posebnimi darovi. Daje mi moči, da uresničujem Očetov načrt sredi sveta in svoje bližnje rešujem z molitvijo, ljubeznijo in tihim pričevanjem.

Don Boskova prostovoljka

D. A. Martinelli, vrhovni svetovalec za salezijansko družino

nik, koordinator DBS. Sledila so poročila o življenju in delu posameznih centrov in namigi za naprej. Vabilu na srečanje se je odzval g. inšpektor Stanislav Hočvar, ki je spregovoril o VEZILU, ki ga je vrhovni predstojnik za leto 1998 napisal vsej salezijanski družini. Delo smo nadaljevali v sedmih skupinah. Vsaka skupina se je posebej zaustavila ob enem od darov Svetega Duha in ga poskušala aktualizirati. Dopoldansko delo smo končali s plenumom in molitvijo.

Popolodne so se vsi sotrudniki udeležili romarskega shoda. Za vse navzoče je bil to dan močnega verskega in bratskega doživljanja.

LETNO SREČANJE DON BOSKOVIH SOTRUDNIKOV

Na pobudo IS don Boskovich sotrudnikov je bilo 24. maja 1998 na praznik Marije Pomočnice na Rakovniku letno srečanje don Boskovich sotrudnikov. Program srečanja je pripravil Center - Emavs, Rakovnik.

Srečanja se je udeležilo okrog 50 sotrudnikov z obljubo

in nekateri, ki se na ta korak pripravljajo ali pa z don Boskom simpatizirajo. Navzoči so bili iz centrov: Rakovnik, Cerknica, Sodražica, Maribor, Šentjošt in še posamezniki od drugod.

Po uvodni molitvi je vse navzoče pozdravila Marija Suhadol-

JANEZ SMREKAR

Voditelj salezijanskih sotrudnikov v ljubljanski škofiji

Prizadevanje kanonika Luke Jerana, da bi salezijanci prišli v Slovenijo in da bi utrdil Zvezo salezijanskih sotrudnikov, je po Jeranovi smrti (1896) nadaljeval ljubljanski katehet Janez Smrekar, rojen 9. aprila 1853 v Lazah pri Ljubljani. Izročilo pravi, da je od Jerana ob smrti postelji prejel naročilo: *Zate imam to oporoko. Skrbi in žrtvuješ se za mladino! Delaj za to, da pridejo salezijanci na Kranjsko. Veliko boš moral trpeti, imel boš raznovrstne nasprotnike, a ne obupaj in ne odnehaj, tudi če bi bilo tako hudo, kakor da bi drva cepili na tebi. Videl boš, da bo pomagala Bog in blagoslovil tvoje delo.*

V času priprav na prihod salezijancev na Slovensko je Smrekar odigral odločilno vlogo. Ob njegovi smrti so ga imenovali *ustanovnika salezijancev na Slovenskem*. Smrekar se je zelo zavzel za nove duhovne salezijanske poklice. Zbiral je fante, jih sam vodil v Turin, zanje zbiral sredstva za vzdrževanje, da bi se kot apostoli mladih vračali v Slovenijo.

Pomen Smrekarjevega dela je tudi v tem, da je **organiziral salezijanske sotrudnike** in usmerjal njihovo delo.

Vrhovni predstojnik Mihael Rua je Janeza Smrekarja 28. januarja 1895 imenoval *za voditelja sotrudnikov v ljubljanski škofiji*. V tej vlogi se je udeležil prelomnega dogodka v organiziranju sotrudnikov, njihovega prvega mednarodnega kongresa v Bologni od 23. do 25. aprila 1895. Spregovoril je tudi Smrekar v slovenščini in med drugim dejal: *Čast mi je, da lahko kongresu izročim iskren pozdrav in najboljše želje mojega knezoškofa v*

Ljubljani mons. Jakoba Missia. Zelo je zadovoljen, da salezijansko delo napreduje tudi v njegovi škofiji. V Turin smo že poslali šest naših fantov. Upamo, da bodo iz njih nastali apostoli salezijanskega dela med Slovenci, ki smo del velikega slovenskega ljudstva. Ustanovljen je bil že odbor za postavitev deškega doma; prav tako smo že kupili kos zemlje s hišo v ta namen. Strašen potrejni bič, ki je prav sedaj hudo prizadel cerkve in hiše, bo za nekaj časa zaustavil naše delo. Toda trdno zaupamo v Božjo previdnost. Moja želja in želja vseh naših sotrudnikov je, da bi čimprej med nas prišli don Boskovi sinovi, kar bo velikega pomena za Slovence.

Takoj po vrnitvi je Smrekar izdal knjižico, prevedeno iz italijansčine, z naslovom *Sotrudniki salezijanski ali izkušeno sredstvo družbi človeški koristiti s pospeševanjem nravnosti*. Knjižico je potem pošiljal sotrudnikom in tistim, za katere je mislil, da bi jih tak način dela utegnil zanimati.

Številni članki, ki so o sotrudništvu izšli leta 1895, ter gibanje sotrudnikov, ki ga je po vrnitvi iz Bologne razvil Janez Smrekar, so omogočili *prvi shod slovenskih sotrudnikov*, ki je bil na praznik

1853 - 1920

Franciška Saleškega 29. januarja 1896 v Ljubljani. Smrekar je uspel pritegniti k sodelovanju takrat najvidnejše predstavnike cerkvenega življenja. Po shodu je Smrekar lahko zadovoljno zapisal: *Hvala Bogu, salezijanske slovesnosti preteklo sredo v god sv. Franciška Saleškega so se tako lepo in častljivo izvršile, kakor se je moglo želeli.*

Zapisnik društva salezijanskih sotrudnikov nam pokaže, da je bilo v času na pragu 20. stoletja uradno vpisanih prek 1600 sotrudnikov. Izhajali so iz najrazličnejših stanov. Sprva so prevladovali duhovniki, potem pa so se jim pridružili posestniki, delavci, uradniki in drugi.

Nekdaj cvetoče drevo salezijanskega sotrudništva živi tudi po sto letih in dobiva novih življenjskih moči. Naj se še bolj razraste in prispeva svoj delež k novi evangelizaciji na prehodu v 21. stoletje.

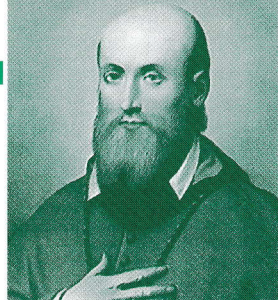
Ivan Turk, delegat DBS

Iz Pravidnika sotrudnikov

Don Bosko si je zamislil tako združenje sotrudnikov, ki je odprto tako laikom kakor svetnemu kleru.

Sotrudnik laik uresničuje svoj poklic in živi salezijanskega duha v navadnih razmerah življenja in dela, z laiškim občutjem in značilnostmi. Vrednote svojega poklica širi v lastnem okolju.

Sotrudnik, ki je svetni duhovnik ali diakon, deluje v svojem poklicu tako, da se navdihuje pri don Bosku, odličnem vzoru duhovniškega življenja. V pastoralnih izbirah daje prednost mladim in ljudskim slojem; tako bogati Cerkev, v kateri deluje.

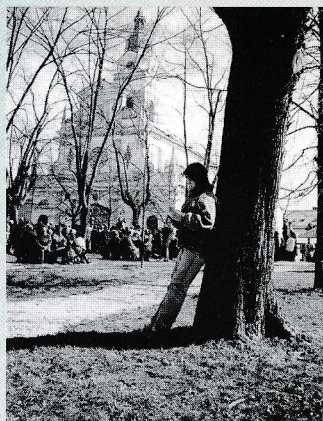

MARIJA BREZJANSKA

*Marija mati blažena
rodila nam je Jezusa,
ki je Odrešenik sveta.
Sedaj pa je podoba ta
Marija nam oskrunjena.
Marija mati ljubljena
zelo je žalostna.*

*Mi smo na Brezje romali
in odpuščanja prosili.
Marija pa je usmiljena
in greh je odpustila.*

Simona Arko, Sodražica

SI V SVOJEM MLADOSTNEM ISKANJU ZASLUTIL/A POSEBEN KLIC?

Informacije o
raznih oblikah
odgovora na
Gospodov klic
dobiš osebno,
po pošti ali po
telefonu.

Janez Žabot
Rakovniška 6, p.p. 2404
1001 Ljubljana
tel.: 061/127-30-39

Sv. Frančišek Saleški O MOLITVI

Molitev nam z Božjo jasnostjo in lučjo razsvetljuje razum in z ognjem Božje ljubezni razvema voljo. Zato bolj ko vse drugo očističuje razum nevednosti in voljo nerednih strasti. To je blagoslovljena rosa, ki škropi rastline naših dobrih želja, da ozelene in se razcveto, naše duše čisti vseh nepopolnosti in gasi strasti naših src.

Zlasti ti priporočam premišljevanje, notranjo molitev, posebno tisto, ki obravnava življenje in trpljenje našega Odrešenika. Ako se boš v premišljevanju pogosto vanj poglobljala, se bo vsa tvoja duša z njim napolnila, naučila se boš njegovega zadržanja in vsa svoja dela uravnala po njegovih. **Jezus je luč sveta.** V njem, z njim in zanj se moramo bistrirati in razsvetljevati.

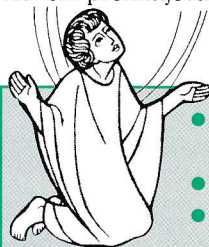
Zaželeno drevo je in v njegovi senci se moramo osvežiti.

Jakovov živi studenec je, ki izmije vse naše madeže.

Kakor se otroci nauče govovrice svoje matere s poslušanjem in s tem, da jecljajo za njo, tako se bomo tudi mi s pomočjo njegove milosti naučili govoriti, delati in hoteti kakor Zveličar, če bomo ostajali v premišljevanju pri njem in pazili na njegove besede in njegova dejanja.

Filoteja, to moramo doseči. Verjemi, da ni mogoče priti k Očetu drugače kakor skozi ta vrata. Kakor bi zrcalo ne moglo ničesar odražati, če bi ne bilo zadaj prevlečeno z zlitino kositra ali svinca, tako tudi mi božanstva na zemlji ne moremo prav dojeti, če ni združeno s svetim človečanstvom Zveličarjevim. Jezusovo življenje in smrt je najprimernejša tvarina, ki si jo moremo določiti za vsakdanje premišljevanje.

Zveličar se ne imenuje zastonj kruh, ki je prišel iz nebes: kajti kakor kruh spada k vsaki mesni hrani, tako mora biti tudi Zveličar v vsakem premišljevanju, v vsaki naši molitvi in v vsakem našem delu.

- Vsako molitev pričenjaj z mislijo na Božjo pričujočnost.
- Navadi se misliti na to, kar besede pomenijo.
- Moli z globokim premislekom in vzbujaj ob njih sveta čustva.
- Če med ustno molitvijo začutiš, da te srce vleče k notranji, premišljevalni molitvi, se čisto mirno prepusti svojemu duhu.
- Ko bi ves dan ne našla časa za molitev, nadomesti izgubo tako, da pomnožiš kratke vzdihljaje ali da bereš iz kake nabožne knjige.

Filoteja, Ljubljana 1941, str. 61sl.

DUHOVNIŠTVO - DAR IN SKRIVNOST

MOLITVENI NAMENI

JULIJ

Daj nam v strahu ti služiti in otroško te ljubiti.

Molimo, da se vseh ljudi znova polasti strah Božji, ki je najnežnejši in najpopolnejši izraz ljubezni.

AVGUST

Pridi, pridi, Sveti Duh!

Molimo, da bi se slovenski kristjani v pripravi na sinodo dali voditi Svetemu Duhu.

Dnevi duhovniških posvečenj in novih maš so za verujoče pravi ljudski prazniki. Verno ljudstvo se Bogu zahvaljuje za dar novih duhovnikov in se veseli, da so se poklicani Bogu velikodušno odzvali in sprejeli ponujeni dar služenja.

Po svetem Pavlu je duhovnik predvsem oskrbnik Božjih skrivnosti: "Imejte nas vendar za Kristusove služabnike, za oskrbnike Božjih skrivnosti. Seveda se od oskrbnikov zahteva, da so zanesljivi" (1 Kor 4, 1-2). Oskrbnik ni lastnik, temveč tisti, ki mu lastnik zaupa svoje dobrine, da bi pravično in odgovorno ravnal z njimi. Prav tako duhovnik prejme od Kristusa dobrine odrešenja, da bi jih delil na ustrezen način tistim, h katerim je poslan. Gre za dobrine vere. Zato je duhovnik človek Božje besede, človek zakramenta, človek "skrivnosti vere". Po veri stopa k nevidnim dobrinam, ki so dediščina odrešenega sveta, ki jo je zaslužil Božji Sin.

Papež Janez Pavel II. je v svojem življenjepisu ob zlati maši zapisal, da je duhovništvo **DAR IN SKRIVNOST**. "V svoji najgloblji plasti je vsak duhovniški poklic velika skrivnost, je dar, ki neskončno presega človeka. Vsak od nas duhovnikov to jasno izkuša v vsem svojem življenju. Ob veličini tega daru čutimo, kako smo ga ne vredni."

Resničnosti teh papeževih besed se zavedajo tudi letošnji novomašniki. Nekateri so me prosili, naj se vam, dragi molivci, v njihovem imenu zahvalim za vaše molitve, s katerimi ste jih spremljali do sedaj, in se priporočajo v vašo molitev še za naprej, da bi mogli biti velikodušni in zvesti oskrbniki Božjih skrivnosti. V znamenje hvaležnosti Bogu, Materi Božji in tudi vam, molivci, bodo nekateri novomašniki poromali na Kurešček tretjo soboto v mesecu juliju, ko bo molitveni dan za duhovne poklice. Pridite, da se z njimi poveseimo njihovega duhovništva in se zanje Bogu zahvalimo.

Naj Gospod Bog v novomašnikih in vseh drugih duhovnikih ohrani živo, hvaležno in dejavno zavest o prejetem daru in naj v mnogih fantih zbudi pripravljen in velikodušen odgovor na njegov klic, da bi se brez pridržkov darovali za evangelij.

Dragi molivci! Bodimo v svoji ljubezni in molitvah še naprej velikodušni do tistih, ki jih Bog kliče v duhovniško in posvečeno življenje.

Vsem prav iskren pozdrav

Ivan Turk

Ivan Turk, Rakovniška 6, 1108 Ljubljana, tel.: 061/127-30-28

VEDNO IN POVSOD DON BOSKOV DUHOVNIK

Mirko Žerjav,
zlatomašnik
in še vedno
priljubljen
čarodej

Kdor ga sreča, kar ne more verjeti. Stopa že v osemdeseto leto (rojen je 8. julija 1919), pa bi mu jih prisodili kakih šestdeset. Že petdeset let je duhovnik, prihodnje leto pa bo slavil biserni jubilej salezijanskega življenja. Prihaja iz družine z osmimi otroki. Ko so si blizu Rakovnika zgradili prijeten dom v zavetju Golovca, se je spoznal s salezijanci. Po petih razredih gimnazije v Ljubljani in v Veržeju je l. 1938 stopil k salezijancem v noviciat in naslednje leto napravil prve redovne zaobljube. Po končani gimnaziji je opravil tri leta vzgojne prakse v salezijanskih zavodih v Ljubljani na Selu in na Kodeljevem. Leta 1948 je diplomiral na teološki fakulteti in bil 4. julija 1948 posvečen v duhovnika. Naslednjo nedeljo je imel novo mašo na Rakovniku, nedeljo pozneje pa v svoji rojstni župniji na Blokah. Sedaj se je šele razvilo njegovo rodovito duhovniško delovanje: najprej je bil vzgojitelj v noviciatu na Škrljevem (1948/49), potem župnik v Tržišču na Dolenjskem (1949/56) in v Škocjanu ter na Bučki (1956/63). Pot ga je za dve leti vodila na študij v Rim (1963/65), naslednja leta pa se je ustavil najprej na Rakovniku (65/66, ekonom), v Želimljem (66/67, profesor v noviciatu) in leta 1973 pristal v Rudniku, kjer je še danes. Od leta 1966 do 1973 je bil priljubljen ljudski misijonar, od leta 1973 (torej 25 let, srebrni jubilej) pa župnik v Rudniku. V tem času je mnoge, predvsem mlade, pritegnil s svojimi rokohitrskimi spretnostmi.

- *Gospod Mirko, kaj vam je dajalo veselje in moč v neravno lahkih časih po vojni vse do danes?*

Vse svoje duhovniško življenje sem čutil, rekel bi, čudežno Marijino pomoč in varstvo. To sem videl tudi pri ljudeh, ki so prihajali k meni po pomoč in tolažbo. Mnogi obupani, bolni, nesrečni. Mnogi so bili prepričani, da jim pomagam jaz, toda pomagalo je - včasih takoj - ljubeče Jezusovo Srce in tabernaklju. To je bilo meni osebno v veliko veselje in mi dajalo še večje zaupanje v Božjo pomoč.

Preprečil sem precej samomorov (enega tudi zvečer v dežju na našem pokopališču).

V veliko veselje so mi bila srečanja s Slovenci po svetu (Amerika, Kanada, Avstralija).

V veselje mi je bilo, ko sem se lahko udeležil drugega vatičanskega koncila in se srečal s papežem Pavlom VI., ki mi je izročil poseben dar. Čutil sem se počaščenega, ko sem na svetovnem kongresu čarodejev (TISM) v Bologni zastopal vso bivšo Jugoslavijo ...

- *25 let ste bili župnik na Rudniku, kot rokohitrca pa ste se srečali z nešteto mladimi. Kaj menite o svojem pastirskem poslanstvu?*

Kljub temu da sem bil v omenjeni svetovni organizaciji rokohitrcov TISM, svoje župnije nisem zanemarjal, pač pa storil, kar sem mogel. Vesel pa sem bil, ko so me še v času trdega komunizma ravnatelji šol po vsej Sloveniji vabili v osnovne in srednje šole, kjer sem se kot duhovnik v dvoranah srečeval z deset tisoči mladih in z njihovimi učitelji in jim med predstavami kot duhovnik povedal kako dobro besedo za življenje. Pri delu v župniji Rudniki sem živel z vso dušo in kljub političnim in idejnim razlikam sem bil prijatelj prav z vsemi farani. To sem čutil, ko sem se v teh 25 letih srečeval z njimi. Vedno so bila naša srečanja prijateljska, kar si želimo tudi za naprej. Vsak dan se vseh svojih faranov spominjam v molitvi in pri sveti maši. Rad bi, da bi bili še naprej kot ena družina. Marijo in Boga prosim, da bi bili kot ena družina tudi pri Bogu v večnosti.

Duhovniški poklic je skrivnost čudovite zamenjave med Bogom in človekom. Ali je na svetu kaj večjega za človeka kot to, da duhovnik more ponavzočevati vsak dan v Kristusovi osebi odrešenjsko daritev, isto, kakor jo je Kristus dopolnil na križu?

Papež Janez Pavel II., Dar in skrivnost

**Hodi v moji pričujočnosti
in išči me vedno
s preprostim srcem.**

MARJAN LAMOVŠEK

Nova maša:
5. julij 1998
Šentrupert na Dolenjskem

**Čas za bližnjega,
čas za Boga.**

TONE DOLGAN

Nova maša:
12. julij 1998
Rakovnik Ljubljana

LETOŠNJA SALEZIJANSKA NOVOMAŠNIKA

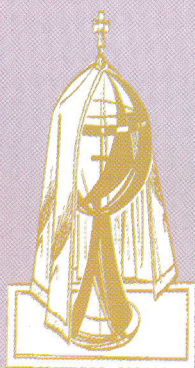
Zahvala za molitve

Tisti, ki smo se odločili za Bogu posvečeno življenje, se večkrat in vedno znova čudimo: *Zakaj prav jaz? Zakaj nisi poklical toliko drugih, Bog?*

Odgovor na ta vprašanja ostaja skrivnost, pa če se še tako trudimo, da bi nanje po človeško odgovorili. Tako je tudi z molitvami vseh vas, ki molite za duhovne poklice. Sadovi teh molitev so zaviti v Božjo skrivnost. Bog je gospodar življenja, mi pa se lahko le trudimo, da bi bili vedno v službi življenja. Ob najinem duhovniškem posvečenju in novi maši se vam prisrčno zahvaljujema za vse molitve in dobre misli!

*Tone Dolgan,
Marjan Lamovšek*

Pogovor z njima v naslednji številki SV.

KO SE KLATEŽU NASMEHNE SREČA

Cvet navihancev, kakor je don Bosko ljubkovalno imenoval svoje živahne fante, je pokal od smeha, ko so zbijali šale z burko Napoleonov desetnik. Ti isti fantje pa so tudi žareli od navdušenja v pripravi na prvo birmo v oratoriju

- saj skoraj nihče od njih ni bil prej pri birmi - čeprav s škofom Fransonijem vred niso mogli zadržati smeha, ko je birmovalec v Pinardijevi lopi, spremenjeni v kapelo, s škofovsko kapo zadel ob nizek strop. Še malo prej so mnogi od njih bili potepuhi in nekateri celo rokoma vhi, saj niso imeli ničesar in niso bili od nikogar: niso poznali ljubezni, ker niso imeli ob sebi matere. Končno se je tudi njim nasmehnila sreča, sijoča z obraza matere Marjete. Prav zato čakamo tudi na njeno proglasitev za blaženo in svetnico.

Medtem ko smo iskali sredstva za olajšanje verskega in izobraževalnega poučevanja, se je pokazala druga zelo velika potreba, za katero je bilo treba poskrbeti. Mnogi fantje iz Turina in od drugod so imeli dobro voljo, da bi začeli pravno in delovno življenje; a ko smo jih povabili, da bi ga začeli, so navadno odgovorili, da nimajo niti kruha niti obleke niti stanovanja, kamor bi se zatekli vsaj za nekaj časa. Da bi vzeli pod streho vsaj nekatere, ki zvečer niso vedeli, kam se zateči, smo pripravili svislj, kjer je bilo mogoče prebiti noč na slami. Nekateri so vedno znova odnašali rjuhe, druge odeje, končno so ukradli celo slamo in jo prodali.

Bilo je nekega deževnega majskega večera, ko je pozno prišel neki petnajstleten fant, ves premočen. Prosil je kruha in prenočišča. Moja mati ga je

sprejela v kuhinji, ga posadila k ognjišču, in medtem ko se je grel in si sušil obleko, mu je pripravila juho in kruh, da bi se okrepcal.

Medtem sem ga spraševal, ali je hodil v šolo, imel starše in kateri poklic opravlja. Odgovoril mi je:

»Sem uboga sirota, prišel sem iz doline Sesia, da bi našel delo. S seboj sem imel tri franke, ki sem jih vse porabil, preden sem lahko zaslužil druge. Zdaj nimam ničesar in nisem od nikogar.«

»Si že bil pri svetem obhajilu?«

»Ne še.«

»In pri birmi?«

»Nisem je še prejel.«

»In pri spovedi?«

»Nekajkrat sem bil.«

»Kam boš šel zdaj?«

»Ne vem. Prosim, če lahko prebijem noč v kakšnem kotu te hiše.«

Ko je to rekel, je planil v jok; moja mati je jokala z njim in jaz sem bil ganjen.

»Če bi vedel, da ne kradeš, bi ti skušal pomagati, toda drugi so mi odnesli en del odej in ti mi boš odnesel drugega.«

»Ne, gospod. Bodite mirni; sem revež, toda nikoli nisem ničesar ukradel.«

»Če hočeš,« je rekla moja mati, »ga bom zadržala za to noč, za jutri pa bo poskrbel Bog.«

»Kje?«

»Tu v kuhinji.«

»Odneseš vam bo še lonce.«

»Poskrbela bom, da se to ne zgodi.«

»Pa dajte.«

Dobra žena je s tisto siroto odšla ven, zbrala nekaj kosov opeke in z njimi v kuhinji napravila štiri stebriče, na katere je položila nekaj desk in nanje slamnjačo; tako je pripravila prvo posteljo oratorija. Moja dobra mati mu je potem napravila kratek nagovor o potrebnosti dela, poštenosti in vere. Na koncu pa ga je povabila, naj zmoli molitve.

»Jih ne znam,« je odgovoril.

»Molil jih boš z nama,« mu je rekla. In tako je bilo.

Da bi bilo vse zavarovano, sva kuhinjo zaklenila in je nisva več odprla do jutra.

To je bil prvi fant našega zatočišča. Temu se je hitro pridružil drugi in potem naslednji, vendar smo se morali tisto leto zaradi pomanjkanja prostora omejiti na dva. Bilo je leta 1847.

Pripravil ASS

BOŽJI SODELAVCI SMO!

Don Bosko zaupa mladim. Štirinajstletni Dominik Savio pred več kot sto leti poučuje dve, štiri in celo šest let starejše fante.

Tudi papež ob letošnji cvetni nedelji vabi mlade: *resno si zastavljajte vprašanje o svoji poklicanosti in bodite pripravljeni odgovarjati Gospodu, ki vas kliče, da zasedete mesto, ki ga je že nekdanj pripravil za vas.*

- ◆ Mnoge pevske zборе, zlasti otroške in mladinske, vodite mladi sami in sicer predvsem zato, ker čutite, da talentov ne smete zakopavati vase, ampak jih deliti z drugimi, z njimi trgovati.
- ◆ Nad 200 mladih vas je bilo, ki ste velikodušno dali na razpolago svoj čas in sposobnosti za Črno jezero,
- ◆ V kakih štiridesetih krajih po Sloveniji bo Oratorij, ki spet večinoma sloni na prostovoljnem in zastonjskem delu vas mladih animatorjev.
- ◆ V Želimlje se bo spet zgrnilo stotine osnovnošolcev na duhovne vaje, in spet boste mnogi mladi, ki jim boste pomagali.
- ◆ Na Uskovnici bo potekal program Uskovniških tednov, ki v veliki meri sloni na izkušenih animatorjih študentih.

Hvala vsem vam, mladi, ki z veseljem in velikodušno prevzimate odgovornost, ki na tak ali drugačen način odgovarjate Gospodu na njegov klic.

MLADI vzgojitelji mladih

Ob naslovu, ki sem ga dobil za nocojšnje pričevanje:

Mladi, apostoli mladih, sem se vprašal:

V kolikšni meri izpolnjujem poslanstvo vzgojitelja - apostola mladih?

Jezus je svojim apostolom, preden jih je razposlal, naročil:

Ničesar ne jemljite na pot, ne palice, ne torbe, ne kruha, ne denarja; tudi ne jemljite dveh oblek.

V katerokoli hišo stopite, ostanite tam in od tam pojdite naprej (Lk 9,3-4)

Stopam ali stopal sem v različne hiše.

Enkrat kot birmanski voditelj,

drugič kot animator na duhovnih vajah v Želimljem,

tretjič kot udeleženec dnevov duhovnosti,

spet četrtrič kot animator pri projektu SKALA.

Vselej pa kot človek, ki želi služiti.

Pri vsem tem srečevanju z mladimi imam veliko spominov.

Spominjam se, kako me je presunila bolečina dekleta,

katere starši so se takrat ločevali.

Doživljam tudi milost duhovniškega klica pri fantu.

Prijatelj končuje srednjo šolo in ne ve,

kaj bi v svojem življenju poklicno delal.

Birmancu je umrl stari oče.

Da, velikokrat sem ostal brez besed, v močni želji

spodbuditi, tolažiti, dati upanje.

Pa sem spoznal, da mladi ne potrebujejo velikih besed modrosti,

pač pa sočutno, čuteče srce. Tako, ki utripa:

Ali ni prijetno, ko je Jezus z nama?

Ničesar ne jemljam na pot, razen svoje človečnosti in svoje vere.

Kot vzgojitelj odkrivam, da je vera lahko močna opora.

Iz nje črpam moč, ljubeznivost, vztrajnost, potrpežljivost, krotkost.

Bog, prosim te, daj vsem, ki se srečujejo z vzgojo mladih,

pronitljivost Svetega Duha.

Štefan Petkovšek, Vrhnika

**Pričevanje na molitvenem bedanju mladih
na Rakovniku 22. maja 1998**

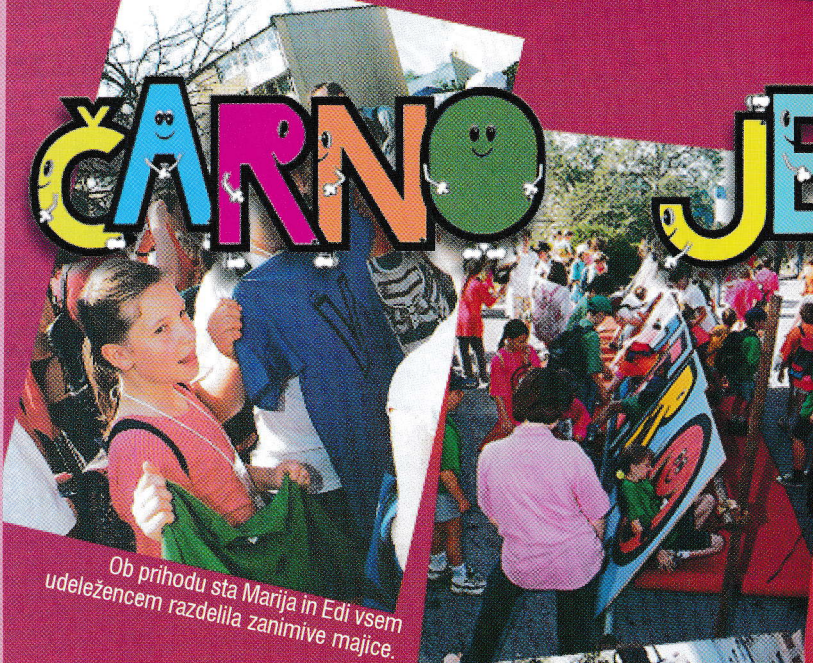
vesela črka rija

Tisto pravo praznovanje dveh tisočev otrok in mladih

Že sedmič zapored se je na prvo junijsko soboto na Rakovniku zbrala pisarna množica osnovnošolske mladine. Prišli so iz vseh koncev Slovenije - od Primorske do Prekmurja, izpod Triglava in Gorjancev. Letošnja prireditev je nosila naslov Vesela črkarija. Animatorji z raznih koncev Slovenije so pripravili petindvajset različnih otokov/delavnic, ime vsakega otoka se je začelo na drugo črko. A-avtomobili, B-bus veselja, E-evangelij, L-ljubezen na prvi pogled, P-ples, S-smetarski otok ...

Uradno se je prireditev začela ob deveti uri. Preden so udeleženci sploh lahko prišli do otokov, so morali: splezati skozi črke - od najmanjšega do največjega, vsi, brez izjeme. Sledil je Dominikov in Tomažev pozdrav z info-točke, nato pa so se otroci razkropili po otokih/delavnicah ... prav vsi, tako otroci kot tudi animatorji pa smo se nadvse zabavali. Ob poldrugi uri smo se umirili in pristopili k sveti maši. Ob koncu le-te smo vsi skupaj zaključili naše druženje na zelenici pod cerkvijo. Razšli smo se na svoje domove s srci, polnimi veselja, ter z obljubo, da se ob letu osorej znova srečamo.

ČARNO JE

Ob prihodu sta Marija in Edi vsem udeležencem razdelila zanimive majice.

Če si prišel
na delavnico ...
so te tam
pričakali mladi
fantje in
dekleta,
vsi oblečeni
v majice s
črko ...

Če ne bi videli, ne bi verjeli: letos so otroci najraje obiskovali velik kontejner in vanj odlagali vsemogoče smeti, splašalo se je - za vsako smet eno črko/nalepko!

Vse bolj je pripekalo, in še kako s pa je bil iskan tudi otok V(voda),

ZERO

Če si hotel na prireditvi, je bilo treba skozi črko

Ljubi Boga in bližnjega. Sevniški župnik Ciril je nazorno spregovoril dvatisočglavi množici otrok o največji zapovedi. In še ogledalni zajček mu je pomagal pri tem.

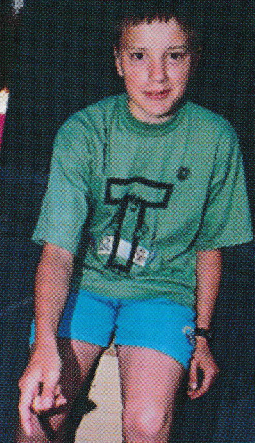
Pri maši sem se počutil kot v Poustojni, ko je prišel papež med mlade! Tako je izjavil eden od staršev, ki je mladim na otoku L (ljubezen na prvi pogled) govoril tudi o tem, kar mlade v višjih razredih osnovne šole že močno zanima.

Priljubljen sladolek. Vse bolj bi se vendarle malo ohladili.

Hitro še na drugi otok, manjka mi še črka ... Na vsakem otoku so otroci dobili črko/ nalepko, da bi iz teh črk sestavili kako spodbudno misel, ki bi jih spominjala na letošnje Čarno jezero, v banki črk pa so jih lahko menjali, da bi lahko zbrali vse željene črke.

no zanimivim čarodej
Petkrat je imel nabito
dvorano radovednih in
iskrivihi očii.

Čarno jezero sedmič!

Na Čarnem jezeru je sodelovalo na 25 otokih kakih 200 mladih fantov in deklet ter nekaj gostov. In zakaj so le-ti prišli na Čarno jezero?

Barbara: Na Čarno jezero sem prišla, ker je moj prijatelj potreboval pomoč na otoku. Ker sem rada z otroki, sem se povabila z veseljem odzvala.

Brigita: Ker mi je delo z otroki všeč. Na tej prireditvi sem bila že tretjič in mi je bilo vedno všeč, saj je veselo in mladostno.

Mateja: Ker imam rada otroke. Veliko mi pomeni, da sem lahko z mladimi. To mi daje energijo za naprej. Od njih pa se naučim tudi veliko novega. Tam srečam veliko prijateljev.

Filip: Takšna srečanja so mi všeč predvsem zato, ker se zbere ogromno otrok. Ozračje je nepozabno. Rad pomagam pri pripravih, saj so potem zadovoljni tudi udeleženci, ne samo jaz.

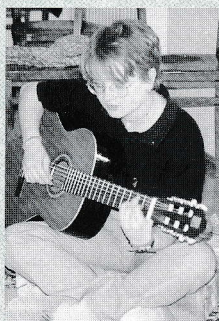
Milena: Rada sem z otroki. Bila sem na otoku ples, in ker rada plešem, mi tudi sonce (tisti dan je bil najbolj vroč junjski dan v zadnjih sto letih, skoraj 34 stopinj v senci, op.ur.) ni šlo preveč do živega. Nikoli še nisem bila na takšni prireditvi in slišala sem, da je zelo lepo. Moja pričakovanja so bila izpolnjena, le to mi ni bilo všeč, da nisem spoznala dogajanja na drugih otokih.

Kaja: Na Čarno jezero sem prišla, ker rada pomagam kot animatorica. Že lani mi je bilo zelo všeč. Lepo je, ker se zbere toliko otrok. Maša ob zaključku je bila čudovita.

Bila sem animatorka Pestovati se

u Tvojem naročju

Iz nekega dnevnika

Zaupani so mi bili fantje in dekleta iz 6. razreda. Pomagala sem jim, da bi jim bile duhovne vaje kot okusen požirek čiste, sveže vode. Bili pa so - vendar še takootročji. In igrali smo se ... Nekaterim se ni prav nič ljubilo. Začela sem se vpraševati, le čemu vse to?! So to zanje res lepi, bogati

trenutki? Čutijo srečo, spoznavajo Boga in njegovo ljubezen, spoznavajo, da je življenje lepo? Ima to moje početje tu kak smisel?

Kmalu po teh burnih dilemah v moji notranjosti sem ugotovila, da se spleča z njimi igrati otroške igrice, govoriti o Bogu, prijateljih, jih pridobiti, da smo skupaj *zbijali šale*. Bili so navdušeni, zaupali so mi, hoteli so, da mi povedo svojo zgodbo, mi podarijo tisto travniško cvetlico in mi povedo: *Še bom prišel, ker sem začutil, da me spremlja Bog, ker sem spoznal veliko prijateljev, ker smo se skupaj imeli lepo! Ne pozabi name, na vse nas. Vidimo se kmalu!*

Ob njih sem začutila, da je Bog povsod. V vsakem izmed njih sem prepoznavala Božjega otroka, ki ga Oče neizmerno ljubi. Spremlja ga, ga obdaruje s srečo, veseli se, ko ga vidi veselega, nasmejanega, polnega mladostne razigranosti. Vsi smo lepi, Božji, le odkrivati moramo to dan za dnem.

Simona

Dragi Gospod! Večer je.

Je zelo tih in spokojen.

Jaz pa sedim

in s polno sapo razmišljam o tebi, o najinem odnosu, o molitvi, o tišini, o svetosti ...

Gospod, opažam, kako zelo si skrivnosten.

Kako zelo skrivnosten je tvoj pogled

in kako ljubeče se proti meni iztegujejo roke.

Tvoje roke, moj Oče.

V te roke ti predajam vse, kar si mi podaril.

Predajam ti pesmi, prijatelje, vsak trenutek,

vsako svojo solzo, vsak nasmeš

vsak objem, molitev in predvsem tišino.

Tvojo spokojno tišino.

Kako lepo se je pestovati v tvojem naročju,

v tvojem objemu;

in ko zaspim, takrat mi ti celiš rane.

Takrat me ti hraniš s svojo živo hrano,

samo zato, da lahko spet znova

v novem jutru uzrem sijaj sonca,

da lahko uzrem njegovo čisto lepoto.

Predajam se ti kot majhen dar.

Kot majhna tiha lučka, ki ji primanjkuje voska,

da bi lahko spet oznanjala svetlost in

toploto.

Gospod, hvala in oprost.

Tvoja sestrica Špela

Izlet debatnega krožka

Kako čudovito je, če imaš prijatelje po vsem svetu! smo spoznali tudi člani Debatnega krožka, ko smo bili konec aprila na študijskem in prijateljskem izletu po j. Italiji in Siciliji. Povsod, kjer smo naleteli na salezijance, smo doživeli prisrčen sprejem, srečanje s študentsko skupino iz Messine pa je bilo sploh nepozabno. Z izleta smo se vrnili veseli in hvaležni Bogu, ker je med nami spletel tako čudovite vezi prijateljstva. Lepi so ti kraji, toda kaj je lepše od skrivnosti človeka, ki se razodeva v nasmejanem obrazu! Naše potovanje je bil tudi nekakšen zaključek celoletnega resnega dela v naši študentski skupini. Upamo, da se nam bodo jeseni pridružili še mnogi drugi, ki hočejo odkrivati Boga in življenje v današnjem svetu.

TAM PA NIMAŠ KAJ ISKATI

Bile so zadnje ure mladinskih verskih srečanj. To je čas, ko se mladim ne da več veliko pogovarjati in so z mislimi že v načrtovanju počitnic. Počitnice so celo prekratke. Mladi bi radi videli veliko sveta, imeli veliko počitniških doživetij, nekateri pa bi se radi v družbi prijateljev tudi malo duhovno okrepili. V ta namen so organizirana razna duhovna srečanja, tedni zbranosti, taborjenja itd.

Tudi Mojca je sanjala o počitnicah in si delala kalendar. Povem, upravičeno. Šolsko leto je bilo naporno in napraviti tretji razred gimnazije z odliko tudi ni od muh. Vsak trenutek je izkoristila za učenje. Boljši kot si, več možnosti imaš za vpis na fakulteto. Vedela je pa tudi, da bo toliko lažje dosegla dovoljenje od svojih staršev za počitnikovanje kolikor boljši bo šolski uspeh. Ko so imeli zadnjo uro mladinskih verskih srečanj, je že vedela, da ji je uspelo končati z odliko. Doma so ji starši vedno obljubljali: Počitnice boš imela po meri uspeha v šoli. "Torej" si je mislila, "bom šla s kolegico najprej malo popotovat po Evropi, potem grem s prijatelji na morje in še kam! Doma tako nimam kaj početi!" Na voditeljevo vprašanje, kdo bi šel med počitnicami na *teden zbranosti*, se je prijavila tudi Mojca. Kar nekaj se jih je odločilo za avgustovski termin.

Začele so se počitnice. Starša sta bila ponosna na svojo hčer, ki je končala razred z odliko. Pri njih je o vseh pomembnih stvareh odločala mama. Za očeta je vedela, da se ga da "obračati". "Mami, veš kaj, s prijateljico Marto bi šli za kak teden potovat po Evropi. Vlaku pride sorazmerno poceni in tudi vse skupaj ni drago!" "Kje pa mislita prenočevati?" "Oh, bova že kje. Po Evropi imajo razne študentske sprejemne centre. Ne skrbi!" "No ja. Če si že z očitom nisva nikoli mogla privoščiti takegale *van-dranja*, pa imejte vsaj vi mladi. Kako sem si želela, da bi enkrat šla v kakšno skandinavsko deželo, pa se mi sanje niso uresničile!" "Medve bi jo potegnili v tisto smer!" "Koliko časa, praviš?" "Par tednov.

Recimo, tri. Saj bom sproti telefonirala, da boš vedela kje sva in kako se imava!" "Dobro. Nekaj denarja boš že morala imeti. Se še zmenimo!" Izvedba prvega načrta ni bil problem. Kaj več mamo niti ni zanimalo.

Ko se je vrnila s potovanja, polnega doživetij, je ob zbirki razglednic ponovno pripovedovala o deželi, ljudeh, običajih, prehrani in še o čem. Starša sta bila zadovoljna, da se je živa in zdrava vrnila.

"Mami, jaz bi šla za par dni na morje. Tako si želim toplega sonca!" "Kam boš pa šla?" "Kampirat. Že ob koncu šolskega leta smo se sošolci dogovorili, da gremo skupaj!" "Kako to misliš, kampirat?!" "Tako. Vzameš šotor, ga postaviš, spalno vrečo na tla, pa je!" "Vas gre veliko?" "Kakšnih 6 do 8!" "Kam pa?" "Kaj jaz vem. To se bomo dogovarjali sproti!" "Sama dekleta?" "Ne, bodo tudi sošolci. Zakaj to sprašuješ?" "Ker je za sama dekleta ob morju nevarno?" "To imaš pa prav!" In starša sta bila pomirjena. Brez kakšnih vprašanj sta ji dovolila. Kako tudi ne, saj si je zaslužila.

Julij mesec je bil že mimo. Nastopil je mesec avgust. Mojca se je vrnila z morja. Nekaj dni je bila že doma. Ravno toliko, da se je krepko naspala. Ker ni imela pravega dela, se je začela dolgočasiti. "Teden duhovnosti bo kot nalašč zame, da si malo privežem dušo in obližem duhovne rane!" si je dopovedovala. "Za teden duhovnosti se bom raje obrnila na očka. Mama mi utegne zatežiti!" "Oči, veš kaj, odločila sem se, da bom šla na teden duhovnosti." "To reci mami. Zaradi mene greš lahko." Niti dobro ni registriral. Ko so bili vsi zbrani pri kosilu, je kar nenadoma izstrelila: "Mami, očku sem že rekla, da grem na teden duhovnosti!" Mama je vsa prebledela, odložila žlico in osorno dejala: "Kaj pa je zdaj to? Odkod pa tebi nenadoma nek *teden duhovnosti*?" "Tako! Lepo! Jaz sem se že prijavila!" "Kdo ti je dal za to dovoljenje?" "Nihče. Ob koncu mladinskih srečanj sem se prijavila." "Le kdo te je za take neumnosti pridobil?"

(nadaljevanje na naslednji strani)

In ti se greš prijavit brez vprašanja ... Ne, ne boš šla! Naj se stokrat postavijo na glavo tisti v cerkvi! "Pa kaj je to slabega?" "Tisti, ki mislijo iti za nune, kar naj hodi jo, ti pa ne boš šla!" "Ja, pa bom!" "Ne boš!" Potem se je Mojci strgalo in je bruhalo iz sebe:

"Ko sem ti rekla za tritedensko potovanje po Evropi, nisi imela problemov, čeprav nimaš pojma, v kaj sva se spustili in v kakšnih nevarnostih sva bili. Hvala Bogu, da sva se srečno vrnila. Ko sem ti rekla, da grem na morje s kolegicami in kolegi, nisi imela nikakršnih pomislekov, čeprav nisi vedela, ne kam ne s kom grem, niti s kom bom skupaj spala ... Zdaj, ko bi se rada malo umirila, dušo pozdravila in se našla, imaš pa take probleme ... Verjemi, če ne bi imela toliko odgovornosti pred Bogom in lastno vestjo, bi me lahko te počitnice odnesle. Zdaj, ko bi se rada Bogu zahvalila, pa tega ne smem. Oprosti mami! Se zavedaš, kako si kratka. Kar naenkrat mečeš neke nune naprej. Misliš, da bodo šli vsi tisti tisoči mladih, ki obiskujejo duhovna srečanja, za duhovnike in nune? Daj no! Saj nisi tako naivna. Še vedno pa ne razumem, kako to, da imaš prav ti, ki nas ob nedeljah priganjaš k maši, tako čudne pojme! Namesto da bi bila vesela, skačeš v zrak od jeze nad mojo drznostjo. Bi rajši videla, da si najdem družbo, kjer bi se *zafiksala*?" Nastal je mučen prizor ... Rešil ga je očka, ko je dejal: "Saj tu ni debate. Sem ti že prej rekel, da lahko greš! Enkrat bo pa tudi moja obveljala." Mama je še nekaj časa sedela kot okamenela. Bila je zelo huda lekcija, ki je ni pričakovala. Morda pa je bila zdravilna. Ko bi bila vsaj še za katere starše!

Ciril Slapšak

Marija, Božja mati, zavzema posebno mesto v zgodovini odrešenja.

Ona je vzor molitve in pastoralne ljubezni, je učiteljica modrosti in voditeljica naše Družine. Premišljujemo in posnemamo njeno vero, skrb za potrebne, zvestobo v uri križa in veselje nad čudovitimi rečmi, ki jih je storil Oče. Marija Brezmadežna in Pomočnica nas vzgaja za popolno darovanje Bogu in nam vliva pogum v služenju bratom ...

Konstitucije 92

Tu pri Mariji Pomočnici na Rakovniku čutimo našo ozemljitev, tu smo kot učenci v galilejski Kani. Slovenijo lahko primerjamo z lepotami Galileje zaradi čudovite narave, predvsem pa zaradi sledov, ki jih je Jezusova mati vtisnila tam in tu. In zaradi njenih besed, ki odmevajo tam in tu - posebno v njenih svetiščih. Za nas prav posebej tu na Rakovniku.

1 Tam so bile njene odločitve prežete z VERO, začeti v Nazaretu. - *Zgodi se!* Mi pa tako zelo računamo zgolj na

lastne moči, zato ne moremo biti drugačni kot maloverni. Če smo zagledani vase, ne moremo biti kaj drugega kot sebični, nevoščljivi, razdražljivi. Marija nam kaže drugo smer, Božjo smer, ki je zunaj nas! *Zgodi se mi po tvoji besedi!* Resnica ne prihaja iz človeka samega, ampak jo moramo iskati zunaj nas, v drugem, in v Drugem.

2 Tam v Galileji je bilo Marijino življenje prežeto s SKRBJO ZA POTREBNE: na potovanju k Elizabeti ali na svatbi v galilejski Kani, ko je

BILA SI IN BOŠ NAM TI

prva opazila: *Vina nimajo* (Jn 2,3-5). Pustimo, da nam Marija pogleda do dna naših praznih vrčev! Tu smo ne samo zato, da bi slišali Marijine besede *vina nimajo*, ampak da bi se zazrli v njen vzor skrbne matere in izprosili njeno priprošnjo ter da bi tudi mi zaslišali njene bodrilne besede: *Karkoli vam reče (moj sin), storite!* On je, ki daje rodovitnost naši pastoralni ljubezni in skrbi za druge.

3 Zato se ne bomo ustrašili še hujše ure preizkušenj, kot jo živimo danes sredi sodobne kulture, slovenske zamejenosti ter lastne mlačnosti, in nas lahko še močnejše obišče v prihodnosti. Marija nas tukaj in danes uči neomajne ZVESTOBE V URI KRIŽA.

4 Zvestobo v uri preizkušenj je don Bosko krepil z zatekanjem k Mariji pomočnici kristjanov. Videl jo je z velikim plaščem - po znanem gotskem motivu, ki ga poznamo tudi na Slovenskem: *Pod tvoje varstvo pribežimo. Zato: Veselite in radujte se!* Marija nas uči peti hvalnico VESELJA NAD ČUDOVITIMI REČMI, KI JIH JE STORIL OČE. Don Bosko pravi: *Pet šestin vseh stroškov za gradnjo je naklonila Marija*

Pomočnica z uslišanimi prošnjami, ozdravitvami, milostmi.

5 Če premišljujemo in posnemamo Marijino *veselje nad čudovitimi rečmi, ki jih je storil Oče*, bomo o tem nenehno pripovedovali tudi na osnovi lastnih izkušenj. Ko sem zgodaj jutraj hodil v Kongu maševat k sestram, sem skoraj vsakič srečal moža, ki je hitel v službo z rožnim vencem v roki. Domača sestra mi je pripovedovala, da je mož v času preobrata maja 1997 hodil prenočevat na obalo reke h kapeli lurske Matere Božje, kjer je množica kristjanov vztrajala v molitvi. Revolucija tu ni terjala civilnih žrtev. Tedaj je vprašal redovnico: *Povejte mi, ali je Marija spala te dni?* - *Ne, povem vam, molila in bedela je z nami.*

Z našo čvrsto ozemljitvijo bomo po premišljevanju in posnemanju Marije postali vedno bolj dojemljivi tudi za valove večnosti in bomo že tukaj in zdaj deležni *čudovite zamenjave*: uživali bomo nebeske radosti zaradi čudovitih reči, ki jih Gospod uresničuje v našem življenju, saj nam namesto zemlje velikodušno daje nebesa.

Iz nagovora sbratom salezijancem, ki ga je imel Alojzij Slavko Snoj v pripravi na inšpektorialni zbor '98, Rakovnik, 20. 5. 1998

MOLITEV K MARIJI POMOČNICI NA RAKOVNIKU

*Marija, naša mati in pomočnica!
Vedno znova nas sprejemaš
s svojim ljubečim pogledom.
Z zaupanjem*

*se ti izročamo v varstvo.
K tebi hitijo otroci,
bodi jim mati in vzgojiteljica.
K tebi prihajajo fantje in dekleta,
spremljaj jih na poti mladosti.
Nate se obračajo starši,
pomagaj jim v službi življenja.
Vate se ozirajo bolni
in osamljeni,
tolaži jih v njihovih stiskah.
Marija Pomočnica,
posreduj pri Bogu s svojo priprošnjo
za najbolj preizkušane brate
in sestre,
ki iščejo smisel življenja.
Daj Cerkvi na Slovenskem
tiste rodovitnosti,
da se bodo mnogi odzvali
Božjemu klicu.
Marija, stopi med nas
na križpotja življenja.
Spremljaj nas na poti k Bogu.
Amen.*

S. MARJETA ZANJKOVIČ O SVOJEM MISIJONSKEM DELOVANJU

V mesecu aprilu in maju se je v Sloveniji mudila misijonarka s. Marjeta Zanjkovič HMP, za katero ste bralci Vestnika prav gotovo že slišali. Po rodu je iz vasi Gibina, župnija Razkrižje, misijonarka pa je že 13 let. V času, ko je bila s. Marjeta med nami, smo ji zastavili nekaj vprašanj o tem, kako doživlja svoj misijonski poklic.

- *S. Marjeta, kako ste se odločili za misijone in kako je potekala vaša misijonska pot v teh letih?*

Mnogi, posebno mladi ljudje, me radi vprašujejo, kako to, da sem se odločila za misijone. Naj po pravici povem, da sem nad tem tudi sama začudena. Vsak poklic je Božji dar, tako tudi in še toliko bolj misijonski. Zakaj je dan nekaterim, drugim pa ne, je pač skrivnost njegovega Božjega okusa. Zanj ni tako pomembno, da je blago najboljše kvalitete, saj je

on mojster; zelo pa ljubi pripravljenost in voljnost. Ko sem kot petnajstletnica vstopila v družbo hčera Marije Pomočnice, se spominjam, da je Bog že takrat vtisnil mojemu srcu pečat ljubezni, ki ni bila omejena le na brate in sestre ljubljene domovine, obenem pa mi je dal moč in pogum, da sem sledila njegovim navdihom. Še danes, po 28 letih redovnega življenja in po 13 letih misijonskega dela se čudim Božjemu osvajalcu mojega srca. Tako spreten in očarljiv ni bil noben moški. In če

lahko vztrajam tudi v težavah in preizkušnjah, ki jih prinaša življenje, je to znova in znova le zaradi *Velikega osvajalca* naših src. Pred 13 leti sem bila izbrana skupaj z drugimi štirimi sestrami, da ponese evangelij na Madagaskar. Ker sem po poklicu medicinska sestra, sem prvih osem let lajšala bolečino in bedo najrevnejšim. Iz tistih prvih let mojega misijonskega dela mi je v največjo tolažbo zaveš, da sem mnogim mamicam in družinam znova in znova pomagala iskati življenje in ga potem tudi varovati.

- *V misijonih ste kot redovnica hči Marije Pomočnice. V čem se razlikuje poslanstvo misijonarke redovnice od poslanstva laičkih misijonarjev?*

Vsako leto, še posebej med počitnicami, se nam pridruži marsikateri fant ali dekle iz Evrope, ki želi posvetiti nekaj svojega časa za druge. Velikodušno delo laikov je zelo cenjeno in dragoceno. Mnogi znajo s svojim znanjem in strokovnostjo veliko prispevati za napredek naših ljudi, vendar je njihovo delo omejeno in začasno in prav v tem se razlikujejo od misijonarke redovnice, ki daje Bogu in ljudem svoje življenje in čas brez omejitve. Danes se mlad človek boji vsega, kar bi ga *vezalo* za vedno, in prav zaradi tega strahu ali pomanjkanja zaupanja v Boga prikrajša samega sebe za pravi vir sreče in zadovoljstva.

S. Marjeta Zanjkovič med svojimi domačimi

- *Mladi pogosto vprašujejo: kako naj vem, ali me Bog kliče v misijone? In če me res kliče, kako naj se na to pripravljam?*

Bog nagovarja vsako človeško srce, posebej še mladega človeka, ki vstopa v življenje. Prepoznati njegov glas v srcu ni težko tistemu, ki je odprt za vse lepo, dobro in plemenito. Navadno Bog spregovori prek vsakdanjega življenja, pa naj bo to v veselju, trpljenju ali preizkušnji: velikokrat uporabi druge ljudi, da nam pove, kaj hoče od nas. Izredno pomembno je, da imamo čas za Boga, da znamo prisluhniti njegovi be-

sedi in da se potrudimo vztrajati v molitvi, kar pogosto zahteva tudi žrtev in pogum.

- *Kaj vas kot misijonarko najbolj osrečuje?*

Zelo sem srečna, da sem dala na razpolago svoja najlepša leta Bogu in najpotrebnejšim. Osrečujoče pa je zame tudi vse dobro, ki sem ga prejela, in to je zame neizmerno več, kot sem mogla dati.

Hvala, s. Marjeta, za spodbudne besede in za zgled vesele in srečne misijonarke. Naj dobri Bog blagoslovlja vašo misijonsko pot.

Pripravila s. Mojca Š.

ANGOLA, ŠENTRUPERT

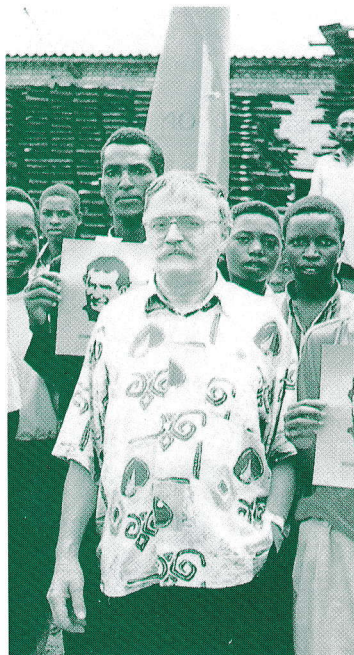
ŠENTRUPERT SVOJI MISIJONARKI V ANGOLI

V nedeljo 14. junija je bila v Šentrupertu na Dolenjskem pomenljiva slovesnost. Ob župnijskih duhovnikih (župniku Janezu Vidicu, kaplanih Mirku Simončiču, Sandiju Osojniku in Francu Jamniku) ter voditelju slovenske Mive g. Stanku Kerinu je bilo blagoslovljeno vozilo za potrebe misijona, v katerem deluje Šentrupertska župljanka s. Zvonka Mikec, sestra Hčera Marije Pomočnice.

S. Zvonka Mikec s svojo mamo

BURUNDI

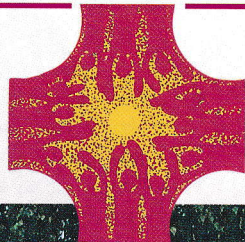
NOVA POMLAD MIZARSKEGA MOJSTRA VILKA

Kaj naj rečem o sebi? Gotovo vas zanima, kako govorim jezik kirundi. Z eno besedo: slabo. Res sem se naučil že prek 200 besed. V delavnici mi jezik ne dela večjih preglavic.

In kaj delam? Prvo večje delo je bilo 30 oken 200 x 110 cm za novo šolo. Trenutno imam v delu mize za redovno skupnost ksaverijancev. Dalje: hitro moram začeti izdelovati nočne omarice za bližnjo bolnišnico, ki je oddaljena samo 40 km in do katere se pride po poti z 10 km na uro. Bolnišnico vodijo sestre sv. Doroteje. Tam sem srečal s. Vido, ki je doma iz Cerkelj pod Krvavcem ...

Se vedno vaš Vilko.

GIMNAZIJA ŽELIMLJE

A oddelek

GAUDEAMUS IGITUR

Pesem, ki leto za letom naznanja, da se zaključuje šolsko leto, je zadel tudi na Gimnaziji Želimlje in naznanila, da odhaja iz nje že četrta generacija maturantov.

Odhajajo z različnimi občutki: veseli, da so uspešno zaključili nelahko obdobje šolanja, vzgoje in osebnega dozorevanja; s hvaležnostjo za vse, kar so prejeli kot dobro osnovo za nadaljnje življenje in delo; polni pričakovanj ob misli na študentska leta; pa tudi s kančkom ožornosti, ki se rodi iz zavesti, da se končuje štiriletno obdobje skupnega bivanja, v katerem so se stkale številne vezi prijateljstva, ki se ne konča s šolskim zvoncem. Vsi pa prepričani, da so štiri leta minila neverjetno hitro.

Maturitetni izpiti so končani. Začenja se neprijeten čas pričakovanja rezultatov mature, ki bo trajal vse do konca meseca julija. In če se bodo uresničila vsa pričakovanja, potem bomo jeseni srečali naše letošnje maturante na različnih fakultetah obeh slovenskih univerz: pravni, filozofski, pedagoški, ekonomski, medicinski, strojni, kemijski, biotehnični, za matematiko in fiziko, za družbene vede pa tudi na teološki in še nekaterih drugih.

Gaudeamus igitur.

Vesetje maturantov je tudi naše veselje. Veselje profesorjev in vzgojiteljev pa tudi staršev, ki so jim vsa leta trdno stali ob strani, jih spodbujali in podpirali.

Z maturanti se zagotovo veselite tudi vi, ki na različne načine podpirate Gimnazijo Želimlje v prepričanju, da je ta novi rod tudi novo upanje za prihodnost slovenskega naroda.

Lojze Dobravec

Spoznati gimnazijo Želimlje je bil moj življenjski izziv, ki sem ga dobro prebil. Življenje v domu Janeza Boska je bilo zame pestro, še posebej zato, ker smo se dobro razumeli.

David Smodiš, Melinci

Moje doživetje gimnazije Želimlje? Zdi se mi, da so ta štiri leta najpomembnejša v življenju vsakega človeka. Preživela sem jih lepo, naučila sem se sprejemati sebe in druge take, kot so. To je bilo najtežje. Mislim, da sem našla pot, ki me bo pripeljala do cilja, pa čeprav bo trnjeva. Od tukaj bom odšla z zelo lepimi spomini in verjetno bom rada prihajala nazaj. Hvala vsem, ki ste mi pomagali zrasti v močno osebnost.

Barbara Kogovšek, Trstenik

Če bi se še enkrat odločala za srednjo šolo, bi se še enkrat odločila za to gimnazijo in za ta dijaški dom. Bilo je lepo, včasih tudi hudo, pa vendar mi bo znanje in vedenje, ki sem si ga tukaj pridobila v teh štirih letih, pomagalo v življenju. Vesela sem tudi, ker sem tukaj spoznala veliko novih prijateljev.

Brigita Meglič, Trebnje

V Želimljem je bilo prav zanimivo. Doživeli smo lepe trenutke, pa tudi veliko težav, tako da se je vse včasih zdelo daleč od idealnega. Vedno pa je bilo vse zelo dinamično, za kar smo poskrbeli tako mi kot tudi profesorji in vzgojitelji.

Jakob Smole, Maribor

MATURANTI LETA '98

PRAZNIK *MARIJE POMOČNICE*

Odlomki iz prispevkov, ki smo ju lahko slišali na radiu Ognjišče 23. in 25. maja pri osrednji informativni oddaji:

BEDENJE MLADIH

Sadovi Duha pa so: ljubezen, veselje, mir ...

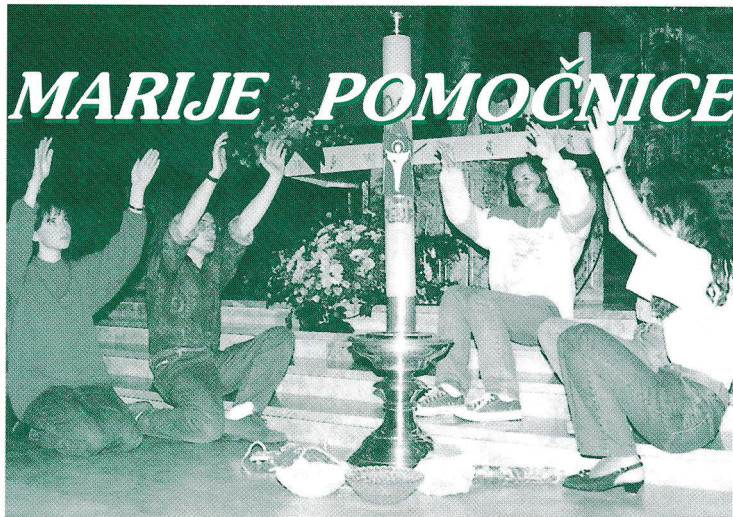
Praznik Marije Pomočnice na Rakovniku že nekaj zadnjih let začnemo mladi, in sicer s celonočnim molitvenim bedenjem. Tako je bilo tudi letos. Prišli smo iz raznih koncev Slovenije in dodobra napolnili cerkev Marije Pomočnice. Z nami so bili tudi naši duhovni voditelji, in sicer redovniki in redovnice raznih skupnosti.

Proti koncu šolskega leta smo se želeli Gospodu zahvaliti za vse darove, ki smo jih v tem letu prejeli. V letu Svetega Duha pa smo prosili za njegove darove, predvsem pa za to, da bi nas Sveti Duh učil, vodil in dal moči na naši življenjski poti.

Začeli smo s skupno molitvijo v cerkvi. Spodbujale so nas misli papeža Janeza Pavla II., ki jih je za letos namenil mladim. Prisluhnili smo Božji besedi in njeni razlagi iz ust doktorja Jurija Bizjaka in prosili za sedmere darove Duha, ob koncu skupne molitve pa še prisluhnili pričevanjem treh mladih in treh redovnikov.

V drugem delu smo se razdelili v skupine. Prva je molila v cerkvi pred Najsvetejšim, druga se je poglabljala v sporočilo Svetega pisma, tretja pa je pri lurški kapelici s pesmijo slavila Gospoda.

Zadnji del noči smo v naravi okrog Rakovnika in po Golovcu prehodili pot luči. To je vstajenjska pobožnost, ki ima kot križev

pot štirinajst postaj vstajenjskih skrivnosti, od velikonočnega jutra do binkoštnega dogodka.

Kmalu, ko smo se mladi razsli, so začeli prihajati drugi romarji.
Poročala Martina Golavšek DBS

ROMARSKI SHOD

Z Marijo poslušni Svetemu Duhu

Lahko bi rekel, da smo bili ob Mariji utrjeni in obogateni za izgovarjanje našega vsakdanjega. Zgodi se po Božji volji. Več tisoč romarjev je namreč molilo z Marijo in prosilo za darove Svetega

Hočevar. V homiliji nas je opozoril na vrednote, brez katerih življenje postane težko in zvodeno. Ni najpomembnejše to, kar nam ponujajo reklame z velikih plakatov. Kakovost življenja se gradi v človekovem srcu. Mladi ljudje pričakujejo, da bi bili bolj za-

Duha, v soboto dopoldne pa za duhovne poklice.

V soboto zvečer smo pred lurško kapelo začeli praznično vigilijo. Somaševanje je vodil salezijanski predstojnik g. Stanislav

gledani v človeka in njegove duhovne potrebe kakor pa v materialno blaginjo. Lurška procesija s prižganimi svečkami po maši ni razsvetlila le naše poti v cerkev, ampak tudi pot našega duhovne-

...NE VEM, ALI SEM SOTRUDNICA...

ga dozorevanja. K duhovnemu doživetju te večerne sv. maše je gotovo pripomogel tudi mladinski mešani pevski zbor Rosa iz Štepanje vasi.

V cerkvi ob oltarju Marije Pomocnice so bile nato slovesne večernice. Nočno molitveno bedenje pa je vsebovalo tri sklope skupne molitve: v čast Svetemu Duhu, za Cerkev na Slovenskem, za družine in duhovne poklice; vmes pa je bil tudi čas za petje in obno zbrano.

Osrednji del romarskega shoda je bilo praznično liturgično slavlje v nedeljo popoldne, ki ga je vodil naslednik na Slomškovem sedežu, mariborski ordinarij dr. Franc Kramberger. V imenu več kot tri tisoč zbranih romarjev ga je pozdravil naš predstojnik g. Stanislav Hočevar in škofu zaželel, da bi mogel našo krajevno Cerkev utrjevati v Slomškovem duhu in da bi mogel častitljivega Božjega služabnika Antona Martina Slomska čimprej pred vesoljno Cerkvijo častiti kot modrega pastirja ter preudarnega vzgojitelja in razsvetljenega pospeševalca krščanske omike.

V procesiji s kipom Marije Pomocnice se je vrstilo okrog 50 duhovnikov, vrsta ministrantov, veliko sester in narodnih noš.

Škof Kramberger nas je v homiliji vodil na pota Božje ustvarjalnosti, ki se kaže po stvarstvu pa tudi po človekovem odzivu, da postane oskrbnik vseh stvari. Marija kot sodelavka Svetega Duha nas uči odprtosti Očetovim načrtom. Najvišja stopnja človekove zrelosti je pritrđiti Bogu po Marijinem zgledu: zgodi se tvoja volja.

Združeni pevski zbor z Rakovnika in Kodeljevega je dopolnil ljudsko petje in popestril praznično bogoslužje.

poročal Tone Lipar SDB

Spoštovani g. Ivan!

V zadnjem letu je bilo kar nekaj zapisov o salezijanskih sotrudnikih. Kljub temu mi ni jasno, kako je z mojim sotrudništvom. Že desetletja prejemam vaš list, sem povezana s salezijanci še od takrat, ko sta živela moja draga brata Joško in Ivan. V tistih težkih letih, ko je Ivan vodil vašo Družbo kot inšpektor, sem še posebno pomagala ... To hočem povedati: pri vsej tej lepi povezavi ne vem, ali sem sotrudnica ali ne, ali je to avtomatično vsak, ki sodeluje, ali pa so kje posebej vpisani. To vprašujem zato, ker bi pač rada bila deležna molitvenega spomina, kajti pri svojih 87 letih že vidim odsvit večnega odrešenja, ki se mi približuje. Prosim, če me obvestite ali pa če to razložite kar v Vestniku, morda je še kdo, ki potrebuje dodatno pojasnilo. Po naši skupni, dobri Materi prav lepe pozdrave.

Anica Špan

14 dni po tem pismu se je g. Anica oglasila še enkrat:

... V Vestniku sem prečitala in videla sliko mladih sotrudnikov, ki so obljubili Bogu delo z mladino. No, taka obljuba zame (87 let) ne pride več v poštev. Škoda, da tega nisem storila prej. Udejstvujem se še, ali s *starejšo* mladino (izleti, petje in nastopi), toda v poklicu sem bila povezana z mladino (prosveta, glasba). Zdaj mi pa ostaja le še trdna povezanost z vsem, kar diši po don Bosku, salezijancih in salezijankah. Zelo se vam priporočam v molitev z lepimi pozdravi.

Anica Špan

Spoštovana ga. Anica!

Čeprav smo o sotrudnikih pisali lani v vseh številkah Vestnika, se na Vaš izziv rad odzovem.

Vesel sem, da je želja pripadati don Bosku in njegovim sotrudnikom v Vas tako živa. Vi ste po srcu in svojem delu prav gotovo prava don Boskova sotrudnica, tudi če uradno mednje niste bili sprejeti. Takih plemenitih duš je po Sloveniji zelo veliko ... V Vestniku ste prebrali in videli sliko mladih sotrudnikov, ki so naredili obljubo. Nastane vprašanje: čemu uradni vstop med sotrudnike? Najprej zato, ker si jih je don Bosko po navdihu od zgoraj tako zamislil. Drugič pa zato, da bi sotrudniki bili med seboj bolj povezani in bi kot skupina lažje delovali v blagor mladini. Don Bosko je zatrjeval: *Kadar se slabotne sile združijo, postanejo močne!* Sotrudniki si v zadnjih dvajsetih letih močno prizadevajo, da poglobijo duhovnost, strnejo vrste, organizirajo delo, da bodo učinkovitejši, ker so tudi nasprotniki dobrega zelo organizirani.

Don Boskove prijatelje, ki se čutite, podobno kot ga. Anica, da ste sotrudniki, čeprav uradno niste vpisani, vabim, da se oglašite in pošljete svoj naslov na: Don Boskovi sotrudniki, Rakovniška 6, 1108 Ljubljana. Na isti naslov se oglašite tudi tisti, ki bi želeli postati člani tega združenja. Kaj več o sotrudnikih pa lahko najdete v lanskim številkah Salezijanskega vestnika.

Lep pozdrav!

Ivan Turk, delegat DBS

VSAK DRUGI MESEC DON BOSKO PRI TEBI DOMA!

**Salezijanski vestnik
podarjamo tistim,
ki ga želijo.**

Leta 1877 ga je ustanovil
sv. Janez Bosko,
v slovenskem jeziku
izhaja od leta 1904.

Po don Boskovi zamisli
je SV dar vsem (torej zastoni),
ki s simpatijo spremljajo
salezijansko delo
med mladimi in v misijonih.
Hvaležni pa smo za vsak dar,
ki nam pomaga
pri kritju stroškov.

Ponudite ga svojim sorodnikom
in prijateljem. Tako
nam sporočite
spremembo
naslova.

**Naslov
SALEZIJANSKI VESTNIK
Rakovniška 6
p.p. 2404
1001 LJUBLJANA
tel. 061/127-3028
fax 061/127-3040**

ŽARIŠČA

vlak veselja

Mladi potrebujejo novih izzivov in novih pobud. Nanje nismo pozabili tudi pri nas v Mariboru. Skoraj leto dni smo snovali načrte, kako priti do prostora, ki bi bil namenjen samo mladim. Za zgled smo si vzeli *Bus veselja*. Po dolgem času pričakovanja se je vendarle pripeljal naš *Vlak veselja*, dar Slovenskih železnic. Ustavil se je na postaji pod lipo, nasproti Borove vasi. Od vsega začetka je zbujal občudovanje vrtničkarjev ter bil uganka za medije: čigav je in s kakšnim namenom se je pojavil na tem travniku. Potem pa je bilo potrebno še nekaj našega dela; pleskanja, mizarska dela in urejanje okolice. Končno smo v nedeljo 17. maja vlak odprli za svoj namen. Kljub meglenemu in hladnemu popoldnevu se je ob njem zbralo precej ljudi, predvsem otrok iz bližnje okolice. Naše prireditve se je udeležil tudi starejši brat *Bus veselja*. Ob tej priložnosti smo imeli tudi kratek kulturni program, med katerim so govniki zaželeli vlaku srečno pot. Vlak smo tudi blagoslovili, potem pa nam je zastopnik Slovesnskih železnic g. Miran Črne izročil ključe. Za zabavo in dobro razpoloženje je poskrbel ansambel *Horizont* iz Prekmurja.

In čemu bo služil ta prostor. Zdi se mi kot na začetku don Boskovega oratorija. Če je don Bosko začel zbirati mlade v Pinardijevi lopi, se bodo pri nas začeli mladi zbirati v tem poštnem vagonu. Upamo pa, da travnik, ki se razteza tukaj ob lipi nasproti Borove vasi, ne bo služil le za nogometno igrišče, ampak bo tu čez leta zrasel lep mladinski center, ki bo zbiral mariborsko mladino.

Za sedaj vlak še nima točno določenega voznega reda, se pa že sedaj zbira ob njem precej mladih iz okolice. Svojo prvo resnejšo preizkušnjo bo prestal za tritedenski *poletni oratorij*, ko bodo tu mladi preživeli vsaj nekaj dni svojih brezskrbnih počitnic. Naj zaključim z eno znanih don Boskovih misli: *Bogu sem obljubil, da bom do zadnjega diha živel za vas svoje fante*. Tudi mi smo poklicani, da za mlade kaj naredimo.

**Viktor Ganc
Salezijanski mladinski center Maribor
Dragonijeva 6, 2000 Maribor, tel. 062/311320
Žiro račun: 51800-620-336 05 1100114-988-50**

MARIJIN DOM

pri sestrah Hčerah Marije Pomočnice na Bledu

Že 28 let zbira mlade, predvsem dekleta pod svojo streho, da jim pomaga globlje zaživeti krščanstvo, se odžejati ob izvirih žive vode, se osebno srečati z Bogom prek molitve, tišine in občudovanja stvarstva, ki je v tem predelu Slovenije zares čudovito. V duhu veselja in družinskega ozračja, ki je tako značilno za vsako salezijansko skupnost, doživljajo mladi veselje sprejetosti in Božje ljubezni ter Marijine navzočnosti v svojem življenju. Ona je zares pomočnica na vsaki življenjski poti.

Zbiramo predvsem - a ne izključno - dekleta, da bi skupaj z njimi razmišljale prav o vrednotah dekleštva, o tem, kako se pripra-

viti na življenje, kako postati dobra dekleta in matere. Zato se, poleg osnovnošolskim dekletom, posvečamo srednješolkam in študentkam ter mladim v poklicu z *gospodinjskimi tečaji*, s programom *Dekle, postani to, kar si*, z duhovnimi vajami, z uvajanjem v molitev ... Poznanstvo, ki ga tukaj sklenemo, se potem nadaljuje in pogloblja tudi prek dopisovanja in osebne spremljanja. K temu nas spodbuja don Boskova misel: *Mladi naj čutijo, da so ljubljeni*.

Sedaj imamo že drugo leto tudi izbirne vsebine za srednješolce; letos bodo na voljo kar trije programi: gospodinjski tečaj, *program Dekle, postani, to, kar si!* in italijanščina ob filmu. Tako imamo v svoji sredi tudi neverne mlade, ki poleg spoznavanja *stroke* veliko opazujejo okrog sebe, širijo se jim obzorja, spoznavajo naše življenje in zelo cenijo *vedro podnebje* in prijaznost.

Sprejemamo pa tudi druge skupine mladih, ki prihajajo s svojimi voditelji in animatorji. Ti imajo tudi možnost, da si sami kuhajo, če želijo.

In kdo se posveča tem mladim?

Celotna skupnost sester, kjer živimo starejše in mlajše. Za naše vzgojno delo se nam zdi zelo pomembno ozračje, ki ga ustvarjamo vse, od tiste, ki odpira vrata,

Marijin dom, mladinski center

do kuharice, do starejše sestre, ki moli in daruje svoje trpljenje za mlade. Naše delo je torej ekipno. V duhu salezijanske asistence smo z mladimi od jutra do večera, pa še ponoči. Z njimi delimo čas razmišljanja, molitve, veselja ter jim omogočimo tudi osebni pogovor. Letos smo zelo razširile svoje sodelovanje z animatorji, ki nam pridno pomagajo in mladim priučajo svežino svoje mladostne zagnanosti.

Kontaktna oseba in odgovorna za dejavnosti Marijinega doma pa je trenutno s. Ivanka Berčan, ki je sestra HMP 13 let. V tem času je delovala kot katehistinja, ves čas pa je sodelovala pri vodenju raznih duhovnih vaj. Nekaj let je preživela tudi v Italiji, med drugim tudi zadnji dve leti, ko je v Rimu končala salezijansko duhovnost. Sedaj je v skupnosti na Bledu, kjer skupaj s sosestrami pripravlja in izvaja razna srečanja, z veseljem pa se tudi pogovarja z mladimi in jih spremlja prek pisem ter ostaja z njimi v molitveni navezi.

s. Ivanka Berčan
Partizanska 6
4260 BLED
 ☎ (064) 741-075

● Zelo sem vesela vašega Vestnika. Čutim se dolžna, zato vam pošiljam mali skromni dar. Če bom zdrava, bom poslala vsak mesec. Ker je res lepo branje, posebno za stare ljudi. Jaz sem v 77. letu s skromno pokojnino, pa mi Bog pomaga, da kljub devetim položnicam lahko shajam. Živim sama v skromni hišici. Mož mi je umrl, otrok nimam ... Vsak večer molim k angelom varuhom. Kakor je Božja volja, tako naj se zgodi. Po Jezusu in Mariji vas lepo pozdravljam.

Tinca Novak

● Lepo vas pozdravljam. Želim vam mnogo uspeha v vašem duhovnem življenju. Zelo me boli, ko vidim, kako žaljivo se dela in govori o Cerkvi, če pomislim na Marijo na Brezjah, kaj so ji storili ... Večkrat se spomnim tudi tega, koliko hudega je pretrpel gospod škof Vovk, ko so ga polili z bencinom, potem pa zažgali, da je dobil zelo hude opekline ... Moje misli in prošnje so pri Mariji Pomočnici na Rakovniku.

Fanika Ocvirk

● Lepo in iskreno vas pozdravljam! Nabralo se je nekaj denarja za Salezijanski vestnik. To so zbrali naši molivci, ki Vestnik z veseljem prejemajo in ga radi berejo. Jaz ga pa tudi v redu prejemam in z veseljem razdajam vsej skupini molivcev. Vam pa naj Bog da moči in zdravlja, da boste mogli še naprej delati in skrbeti za Gospodov vinograd in za duše, ki so vam izročene. V ljubezni Matere Ma-

rije vas najlepše pozdravljam. Vaša hvaležna sodelavka.

Urška Brenčič

● S pristrčnim majskim pozdravom se najlepše zahvaljujem za tako lepo velikoonočno voščilo in za tako lepo revijo Vestnik. Bog vam vsem povrne. V teh lepih šmarničnih dneh se še vedno priporočam Mariji. Zazdaj mi kar pomaga, posebno v zdravju. Kako lepo je bilo, ko sem bila pred leti na Rakovniku za lepi praznik Marije Pomočnice. Naj vas ona vse varuje. Priporočam se vam v molitvi, pa tudi svojega pokojnega brata Franca. Za vse naj vam dobri Bog povrne, naj vas ohranja zdrave in zadovoljne. Z najlepšimi majskimi pozdravi.

Marija Šolar

● Marija nas s svojim sinom Jezusom rešuje na vseh poteh. Teško je moje življenje, muči me namreč nenehna revma. Vedno pa imam v molitvi don Boska in Lojzeta Grozdeta, pa rakovniško Marijo Pomočnico. Letos ne morem nikamor. Letošnje šmarnice so bile o Frideriku Baragi, o tem, kako je on preživljal svojo mladost in bil v misijonih. Ker se nisem mogla udeleževati šmarnic v cerkvi, sem pa doma prebirala in molila. Ob tem sem se spominjala tudi vas, da bi mogli še naprej vzgajati mlade, da bi bili v velikem številu zbrani ob Mariji in don Bosku in da bi bili veseli in srečni. Naj vera, upanje in ljubezen ostanejo med nami.

Angelca B.

† K Bogu so odšli po plačilo

naročniki Salezijanskega vestnika, člani Mašne zveze in molivci za duhovne poklice

Cerjak Amalija, Mrčna sela
Druškovič Stanko, Senovo
Fortuna Anica, Ljubljana
Hribar Janez, Sp. Slivnica,
Grosuplje
Intihar Marija, Begunje pri Cerknici
Iskra Marija, Jelšane
Klobučar Alojzija, Tolmin
Korelc Ana, mati salezijanca,
Šentrupert
Kostelec Marta, Šentrupert
Križan Ana, Grosuplje
Križman Anica, Grosuplje
Mikolič Rozika, Rogatec
Mikše Antonija, Cerknica
Moškon Franc, Vrhnika
Obreza Pavla, Cerknica
Rengeo Štefan, Lipovci
Rojko Vida, Ravne na Koroškem
Rozman Rozalija, Moše, Smednik
Svenšek Kata, Šentvid pri Stični
Urnaut Antonija, Ravne
na Koroškem
Vidmar Bernarda, Idrija
Zelič Štefka, Šentrupert

MARIJA ISKRA

K Bogu je odšla po plačilo Marija Iskra. Dne 22. aprila je tiho odšla k Bogu, pripravljena. Hvaležni smo ji za njeno delo, skrb in vero, ki nam jo je vsem dajala s svojim zgledom. Hvaležni otroci.

Kolenc Marija, Jelšane

VS

Uredništvo Salezijanskega vestnika in Salezijanski zavod Rakovnik se zahvalujeta vsem, ki darujete za Mašno zvezo in za Salezijanski vestnik, še posebej darovalcem iz Raven na Koroškem in tistim, ki pošiljate darove po poverjenikih. Naj vam Gospod obilo vse povrne, Marija Pomočnica pa vas spremlja na vaši življenjski poti.

PROGRAMI SALEZIJANSKE MLADINSKE PASTORALE

DUHOVNI KAMP:

- za mlade od 15-17 let (končani 8.r., 1.-3. letnik)
1. teden: 12.-18. julij, Pohorje (Dominikov dom, pri Mariborski koči)
 2. teden: 16.-23. avgust, Trstenik pri Kranju (smer Golnik)

Prijave in podrobnejše informacije: Janez Potočnik

USKOVNIŠKI TEDEN:

- za srednješolce, študente in mlade v poklicih
1. teden: 19.-25. julij, Uskovnica
 2. teden: 26. julij - 1. avgust, Uskovnica
 3. teden: 2. - 8. avgust, Uskovnica

Prijave in informacije: Jože Vidic

TEDEN SALEZIJANSKE MLADINSKE DUHOVNOSTI:

- za starejše od 18 let
1. teden: 19.-25. julij, Koprivnik v Bohinju
 2. teden: 2.-8. avgust, Koprivnik v Bohinju
- Prijave in informacije: Lojze Dobravec, Martin Lisec*

ENODNEVNA SREČANJA

ANIMATORJEV POLETNIH ORATORIJEV

Ljubljana Rakovnik, sobota 29. avgusta, od 10. do 15. ure.

NOČNO ROMANJE MLADIH NA KUREŠČEK

Želimlje, petek 4. septembra, začetek ob 21. uri.
Ob začetku novega šolskega leta se bomo priporočili Kraljici miru. Zbiranje je v Želimljem v petek 4. septembra do 21. ure, sklep z mašo na Kureščku približno ob peti uri zjutraj.

DUHOVNE VAJE ZA MDP IN ČLANE MAŠNE ZVEZE:

KUREŠČEK, od 21. do 23. avgusta

VERŽEJ, od 16. do 18. oktobra

MIRENSKI GRAD, od 6. do 8. novembra

Voditelj vseh skupin bo Ivan Turk, voditelj molitve, ki tudi sprejema prijave.

Ivan Turk

Rakovniška 6, 1108 Ljubljana,
tel.: 061/127-30-28

PRAZNOVANJA

Nova maša salezijanca Marjana Lamovška

5. julij, 10.00 - Sentrupert na Dolenjskem

Nova maša salezijanca Toneta Dolgana

12. julij, 10.00 - Ljubljana Rakovnik

Zlata maša salezijanca Mirka Žerjava

12. julij, 10.00 - Nova vas Bloke

Zlata maša salezijancev Jožeta Zrima in Mirka Žerjava, srebrna maša Stanislava Hočevarja

15. avgust, 10.00 - Škocjan

Večne zaobljube sester HMP

16. avgust, 15.00 - Ljubljana Rakovnik

Diakonsko posvečenje salezijanca Jakoba Trčka

6. september, 9.00 - Dolenji Logatec

Diakonsko posvečenje salezijanca Mirana Sajovica

8. september, 16.00 - Teharje pri Celju

s. Ivanka Berčan

Partizanska 6, 4260 Bled, tel. 064/741-075

Lojze Dobravec

Želimlje 46, 1291 Škofljica, tel. 061/662-012

Janez Potočnik

Rakovniška 6, Ljubljana, tel. 061/127-30-28

Martin Lisec

Rakovniška 6, Ljubljana, tel. 061/127-14-19

Jože Vidic

Tabor 29, Cerknica, tel. 061/793-633

ŽELIMLJE: NOVA TEL. ŠTEVILKA: 061/1702111

V pripravi na leto 2000 vabljeni k

ADORACIJI

vsak četrtek od 17.30 do 18.20
v svetišču Marije Pomočnice
na Rakovniku. *Salezijanci*

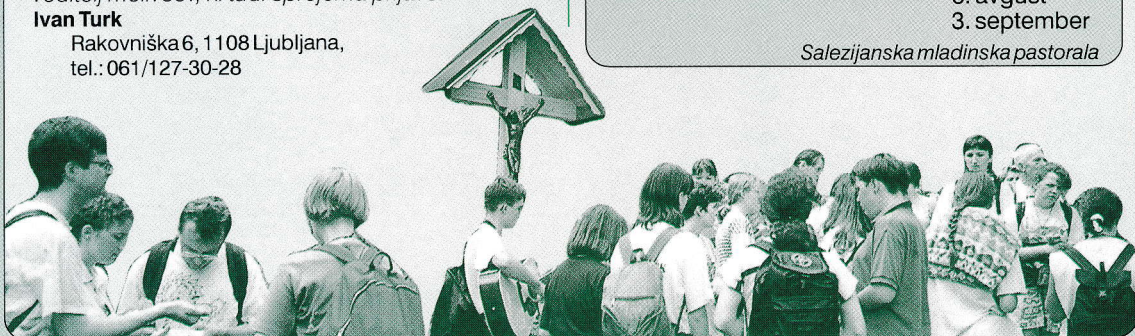
*Vsak prvi četrtek v mesecu
ob 18.30 na RAKOVNIKU*

MLADINSKA MAŠA

2. julij
6. avgust
3. september

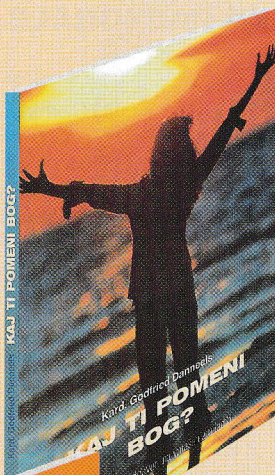
Salezijanska mladinska pastorala

KAJ TI POMENI BOG?

Ali se je res pretrgala veriga posredovanja vere med rodovi. Kardinal Danneels odgovarja mladim in jih usmerja na pot odgovornega krščanskega življenja.

Cena: 1.050 SIT

ZAPOVED VESELJA

Ob tej knjigi bo pred vami ponovno zaživela čudovita zgodba Marije Mazzarello skupaj s dejanji deklet, ki so pod njenim vodstvom prve nosile ime Hčere Marije Pomočnice.

Cena: 1.200 SIT

VESELO SRCE - ORATORIJ '98

Rdeča nit letošnjega oratorija je zgodba o mladem Mihi in njegovih prijateljih.

Cena: 1.900 SIT

